

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Polygráf

III. évfolyam 9. szám

1994. május 24.

EMLÉKEZTETŐ

az Iskolatanács 1994. május 17-i üléséről

Jelen voltak:

Diákok:

Wilheim Dániel (SzaDi),
Budai Balázs (KB),
Siklósi Nóra (iGRic),
Zelenyánszky D. (KN),
Lányi Nóra (KÁOsz),
Nagy Ákos (JP)

Szülők:

Pápay Kálmán (iGRic),
Pintye Istvánné (KB)
Nováki József (SzaDi),
Tóth Gusztáv (KN),
Balázs Éva (W),
Ehleiter Józsefné (MP),
Farkas Antalné (JP)

Tanárok:

Krausz Katalin,
Molnár Lajos,
Horn Gábor,
Meghívottként: Czibor Erzsébet

Levezető elnök: Pápay Kálmán

Napirendi pontok:

- 1, Az "Év Diákja"
- 2, Értékelési rendszer

1, Az "Év Diákja"

Hosszú vita után a következő döntés született:

- Az "Év Diákja" 1 fő legyen (nagydíj)
- Az "Évfolyam Diákja" 4 fő (kisdíj)
- Alternatív díjak
- A szempontrendszer nincs előre rögzítve
- A következő IT ülés tanárok és diákok által előterjesztett s kellően megindokolt javaslatok alapján dönt ebben a témában.
- Bármely csoport vagy közösség terjeszthet elő díjat a tanári, ill. diák képviselőjén keresztül.

2, Értékelési rendszer

A vita alapjául szolgált az Értékelési-Bizottság, a Szakmai Bizottmány, valamint a Szakmai Csoportok javaslata.

Az IT nem kívánt dönteni ebben a témában, mert sem a pedagógusközösségnek, sem a diákoknak nem volt kialakult koncepciójuk.

Az IT felkéri a pedagógusközösséget arra, hogy az IT ülésen elhangzott, valamint a diákok által felvetett problémák figyelembe vételével készítsen egy új értékelési rendszer javaslatot, mely változtatja meg az iskola alapkoncepcióját (vizsgarendszer, bónuszrendszer, stb.). Az új javaslat elkészítésének határideje: 1994. VI. 3.

A következő IT ülés időpontja: 1994. VI. 7. Napirendi pontok:

- 1, Döntés az egyes díjak odaítéléséről
- 2, Értékelési rendszer
- 3, SZMSZ

Budapest, 1994. május 19.

Farkas Antalné

FIGYELEM! FIGYELEM! FIGYELEM!

MINDENKIHEZ!

Egyének, kiscsoportok, szakkörök, osztályok, stb. pályázhatnak az Iskolatanácshoz!

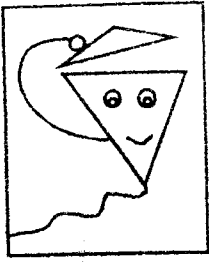
Kit tartotok legalkalmasabbnak a következő címekre:

- 1. AZ ISKOLA LEGJOBB DIÁKJA**
- 2. AZ ÉVFOLYAM LEGJOBB DIÁKJA**
- 3. ALTERNATÍV DÍJAK**

(pl. a legjobb szakkör, a legjobb tanuló, a legjobb osztály, stb., tehát bárki bármely témában felterjeszhető.)

A jelöléseket **június 6-ig** részletes indoklással juttathatjátok el Simon Bálinthoz (JP) vagy az Iskolatanács titkárához, Krausz Katalinhoz (tanár)!!!

ITT AZ IDŐ, MOST VAGY SOHA!!!!

Sikeresen zárult a második YOUNG ENTERPRISE VÁLLALATOK munkája a nyilvános közgyűléssel.

Mind a nyolc vállalat szerepelt, ki kisebb, ki nagyobb sikerrel, a nyolc vállalatból hét kiállításon mutatta be termékeit.

A beszámolók sorát a Don Corleone kezdte, Nagy Szabolcs számolt be röviden és nem túl felkészülten cége tevékenységéről.

A PolyCo igazgatója, Pécsi Eszter már felkészültebben állt a mikrofon előtt. A falra vetített róka-logo és a pénzügyi igazgató Schidlik Balázs beszámolója is arról tanúskodott, a PolyCo átgondolta, mit kell tennie.

Ezt követte a Honett. Bár Hárs Marci showja egyáltalán nem illett a záróbeszámoló stílusához, munkatársai - Gerő Anna és Balogh Zoli - sok fontosat elmondtak a vállalatról.

Persze az is kiderült szinte valamennyi vállalatról, hogy vannak még hiányosságok a naplófőkönyvben, a pénzügyi kimutatásokban, sőt a pénzügyekben is. Az előre megadott határidőre a vállalatok legtöbbször nem sikerült pontos elszámolást készítenie, így csak becsülni tudták az eredményt és a kifizetésre kerülő osztalékot.

A Gifttől a marketing-igazgató Bucsei András számolt be. Remek stílusban, elegánsan és szellemesen mutatta be a vállalat termékeit és a számszerű adatok sem maradtak ki a beszámolóból. Ez már nemzetközi mércével mérhetően is színvonalas beszámoló volt.

A Rancorn csapata nem tűnt túl magabiztosnak. A lányok - Miklós Anca és Csikvölgyi Barbi - enyhén feszengve mesélték el, hogyan sikerült a kezdeti nagy bevételt - egy számítógépes demo árát - rossz hátizsák-üzletük révén elveszíteni, aminek Sebő Feri - az eladott és bemutatott demók fő gyártója - láthatóan nem örült.

Következett a PoliBox. A vállalat két roppant sokat dolgozó leánya, Papdi Barbi és Pancsovai Réka ismertette a cég teljesítményét. A csapat felkészült, átgondolt produkciót mutatott be, ahol a látvány - vetített képek - is alátámasztotta az élvezetes beszámolót.

A lányok után elegáns urak léptek a dobogóra. A Multi-Trade vezérigazgatója, Kozári István összefogott, minden fontos eseményre és minden fontos számadatra kiterjedő, potosan felépített beszámolót tartott, miközben elegáns segédek vetítettek a hallgatók számára elegáns és információgazdag kimutatásokat a cég pénzügyi eredményeiről. Remek produkció volt.

Ám a csúcs csak ez után következett. A hangszórókból feldübörgött a Simply the Best, a projektor fényei kápráztak és felvonult a színpadra a Colon. Leírhatatlan, milyen feszes, szakszerű előadást hallhattunk Herczog Anitától, és milyen

fantasztikusan kidolgozott videoanimációt láthattunk a COLON tevékenységéről. Ilyen beszámolót még a tavalyi oxfordi Európai Versenyen részt vevők se láthattak!

A Zsüri (Tóth Ágnes, a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem Marketing tanszékének tanára, Szomor Tamás, az AKG tanára és Gulyás Éva, a Politechnikum Közgazdasági munkacsoportjának vezetője) tette dolgát, és megállapította az eredményt.

Íme:

	ÍRÁSBELI	KIÁLLÍTÁS	SZÓBELI	ÖSSZESEN
COLON	48	27	70	145
DON CORLEONE	12	5	26	43
GIFT	39	23	42	104
HONETT	9	4	38	51
MULTI-TRADE	47	25	61	133
POLIBOX	39	13	52	104
POLY-CO	23	23	29	70
RANCORN	15	24	48	87

Az idei, Stockholmban megrendezésre kerülő Európai YE versenyen így a COLON képviseli iskolánkat és a magyar YE vállalatokat. Kívánjunk nekik szép sikereket!

Köszönet mindazoknak, akik a Young Enterprise Vállalatok munkájában segédkeztek. Köszönet a tanácsadóknak, a türelmes szülőknek, a segítőkész testvéreknek; mindenkinek, aki idejét, munkáját, ötletét vagy pénzét áldozta egy-egy Young Enterprise vállalatra. Láthattuk: érdemes volt!

Pertl Gábor

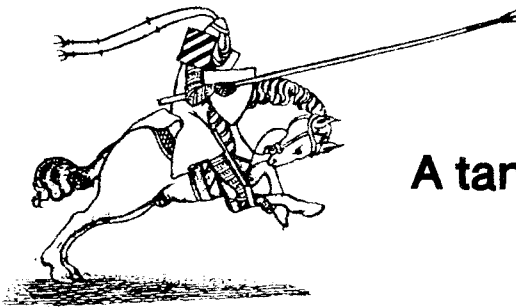
Tetszési indexek

Néhány megjegyzés a tetszési indexekhez

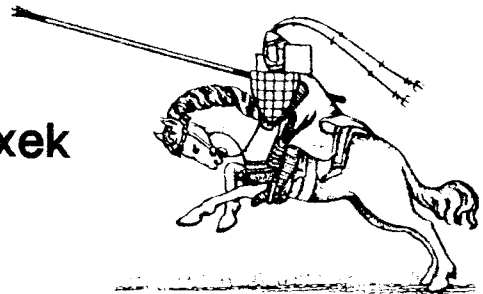
- A kérdőíveket **200-an** töltötték ki. (Az ügyosztály kivételével minden osztály.)
- A tanárokat és tantárgyakat **egy 7-es skálán** kellett értékelni, ezt vegyék figyelembe a végeredmény számadatainak olvasásakor
- **43 tanár** szerepel a listán.
- Az első (1993-as) felmérés óta a legjobban Szabó László népszerűsége nőtt (1,34 ponttal), és Sánta Judité csökkent (1,54 ponttal).
- Mivel legutóbb többen nem értették, itt újra közöljük az értékelések főátlaga a részátlagoknak nem számtani, hanem súlyozott atlaga
- Végül néhány záró megjegyzés. A 200 tetszési indexen 23 helyesirási hibát találtunk a nevekben. Kocsis Péter nem Kovács Péter, Colin Hacket nem Collin Haket, és Darázs Dorka nem Varázs Dorka. Ezek voltak a legtöbbször előforduló hibák, de természetesen sokkal több füresábbnál füresább név került a lapokra. Már azt is tudjuk, hogy Müzli tejjel jó.

Köszönjük:

A *Multi-Trade Rt.* munkatársai

A tanár tetszési indexek

Az összesített pontszámok alapján 6,56 és 5,73 pont közötti eredményt értek el, ezzel a mezőny legjobb harmadába kerültek:

Bágyi László
Darázs Dóra
Fehér Márta
Gallai Zsófi
Hacket Colin
Haluszka Tibor
Horn Gábor
Kalina Yvette
Krausz Katalin
Nagy Szilvia
Puskás Aurél
Rozs Gergely
Szász Kata
Szűcsné Szabó Kati

A második harmadba (5,62-5,04 pont) sorolt tanárok:

Cseh Andrea
Csürke Ibolya
Daróczi Judit
Gulyás Éva
Jakab Judit
Jeszenszky Lili
Kocsis Péter
Kovács Tamás
Marosvári Péter
Molnár Lajos
Nagy Ilona
Somogyi Ágota
Varga Adienne
Veres Gábor

A harmadik harmad (5,00 - 3,34 pont) tagjai:

Diósi Alojzia
Fóth Andrea
Gaál Imre
Hann Péter
Lendvai Györgyi
Maizl Erika
Pécsi Kata
Pertl Gábor
Rózsa Gáza
Sánta Judit
Szabó László
Szakonyi Mirella
Szemeskó János
Fancsovics Rita

Művészet	IGRIC	KB	SZADI	KáOsz	W	FH	MP	Zártosztály
Tantárgy	5.6	4.9	4.8	5.1	4.5	5.0	5.7	4.6
Tanóra	6.0	5.5	4.3	3.5	4.2	4.7	5.6	3.9
Bágyi László		6.3						
Jakab Judit					4.6	5.6		5.2
Krausz Kati								
Gallai Zsófia	6.2						6.2	
Fóth Andrea			5.1					
Pécsi Kata				4.4				
Társadalomismeret								
Tantárgy	5.7	5.2	5.1	5.6	4.9	5.4	5.4	5.2
Tanóra	5.3	5.1	4.4	4.9	4.2	5.6	5.1	4.3
Fehér Márta		6.2		6.3		6.3		
Diósi Alojzia			5.1		4.7			
Puskás Aurél							6.0	5.6
Szász Katalin	6.2							
Természetismeret								
Tantárgy	4.4	5.0	4.8	3.9	4.2	4.9	5.4	4.3
Tanóra	4.3	5.3	4.5	3.3	4.2	4.7	5.4	4.0
Nagy Szilvia		6.0				5.4		
Somogyi Agota	5.8							5.4
Veres Gábor			4.9	5.6	4.9		6.0	
Testkultúra								
Tantárgy	5.6	5.3	4.6	5.3	4.8	6.1	5.8	6.2
Tanóra	5.7	6.1	3.4	5.1	4.7	5.8	5.3	6.3
						<i>(Összevont órák)</i>		
Haluszka Tibor	6.6	6.5					6.6	
Molnár Lajos					5.2		5.7	
Szabó László			3.1	4.9			4.9	
Gépirás								
Tantárgy	4.12	4.15	3.07					
Közgazdasági elmélet								
Tantárgy						4.3	3.8	4.8
Tanóra						4.1	3.4	4.3
Maizl Erika						4.8		4.0
Horn Gábor								5.9
Lendvai Györgyi							4.1	
Közgazdasági gyakorlat								
Tantárgy						4.9	5.0	3.8
Pertl Gábor						5.5		3.1
tanóra:						4.3		2.7
Szűcsné Szabó Kati							5.9	
tanóra:							5.7	
Daróczi Judit							4.9	3.8
tanóra:							3.3	2.8

	IGRIC	KB	SZADI	KáOsz	W	FH	MP	Zártosztály
Idegen nyelv								
Tantárgy	4.6	4.9	5.6	6.0	5.4	5.8	5.1	4.9
Colin Hackett			6.1	5.3		<i>(Összevont órák)</i>		
tanóra:			5.5	4.4				
Jeszenszky Lili							5.1	
tanóra:							3.9	
Gallai Zsófia	6.7						5.5	
tanóra:	6.1						5.5	
Fancsovits Rita				3.8				
tanóra:				4.3				
Nagy Ilona							5.4	
tanóra:							4.5	
Nagy Szilvia		5.9						
tanóra:		5.5						
Krausz Katalin				6.1			5.9	
tanóra:				4.6			4.6	
Pécsi Kata			5.1				5.5	
tanóra:			4.4				5.2	
Sánta Judit	3.4							
tanóra:	3.3							
Szakonyi Mirella	4.7						3.7	
tanóra:	3.4						1.3	
Vácziné Arnold Éva		3.6						
tanóra:		3.6						
Varga Adrienne					5.3		6.2	
tanóra:					4.9		5.5	
Informatika								
Tantárgy	4.4	5.0	4.3	4.6	4.5			
Tanóra	3.8	5.8	3.8	4.2	4.5			
Kalina Yvette		6.6						
Kocsis Péter			5.4	5.6	4.9			
Rózsa Géza	4.6							
Szmeskó János			3.4		5.1			
Kommunikáció								
Tantárgy	4.1	4.9	4.1	4.4	4.6			
Tanóra	4.5	5.3	4.3	4.4	4.7			
Bágyi László		6.0		6.0				
Cseh Andrea	6.0		5.7		5.1			
Fóth Andrea	4.8		5.0					
Gallai Zsófia				5.9	5.7			
Matek								
Tantárgy	3.2	3.7	3.7	3.7	3.3	4.7	4.5	4.0
Tanóra	4.4	4.4	4.4	4.4	2.9	4.7	4.7	4.8
Csürke Ibolya			5.1	5.3			4.5	
Gaál Imre	4.4	3.7			2.0			
Hann Péter					4.7	5.0		5.4
Marosvári Péter	5.3		5.1					5.6
Kovács Tamás		5.2					5.2	

Tanulóiroda	IGRIC	KB	SZADI	KáOsz	W	FH	MP	Zártosztály
Tantárgy						4.3	5.9	5.7
Tanóra:						4.0	5.4	5.7
Kalina Yvette								6.3
Rozs Gergely (Döme)							6.4	6.3
Daróczi Judit						5.5		6.6
Darázs Dóra							5.4	6.8
Gulyás Éva						5.1	4.7	
Lendvai Györgyi						5.5		
Szűcsné Szabó Kati						5.7	5.6	

A tantárgyak tetszési indexe az iskolában:

Tantárgyak:		Eredmények:	
		IV. negyedben:	I. negyedben:
1	Testkultúra	5.37	4.73
2	Idegen nyelv	5.31	5.41
3	Társadalomismeret	5.29	5.65
4	Művészet	5.04	5.10
5	Tanulóiroda	5.03	-----
6	Közgazd. gyakorlat	4.59	5.31
7	Természetismeret	4.59	4.53
8	Informatika	4.55	5.27
9	Kommunikáció	4.40	4.82
10	Közgazd. elmélet	4.26	4.60
11	Matek	3.80	3.98
12	Gépírás	3.74	4.57

Nehézségi sorrend		
	Tantárgy:	Eredmény:
1	Matek	5.79
2	Természet	4.89
3	Gépírás	4.45
4	Közgazd elm.	4.30
5	Művészet	4.29
6	Közgazd gyak.	4.20
7	Idegen nyelv	3.97
8	Társadalom	3.78
9	Kommunikáció	3.74
10	Informatika	3.27

"... azért voltak nekünk élményeink!"

Nem szeretném, ha elfeledkeznénk róluk. Azokról beszélek, akiknek mindnyájan köszönhetjük azt a két és fél napot, amikor ünnepeihettünk, tanulhattunk, sportolhattunk, kultúrálódhattunk, játszhattunk és bulizhattunk együtt, itt a Politechnikumban.

Jól sikerült. Mondják, akik részt vettek a programokon, s ez – szerencsére – sok emberen múltott. Nem szeretnék most végigmenni a programokon, s részletezni, ki mit csinált. Elégedjete meg a névsorral, hogy tudjátok, hogy megjegyeztétek, s hogy megköszönhessük Nekik!

A diáksegítők: **Böte Mariann, Molnár Csaba** a KáOsz-ból, **Gyarmati Ildi** a Zártosztályból, **Pancsovai Petra** az FH-ből, **Schindler Réka** az MP-ből, **Gulyás MSE** a W-ből, **Pabdi Barbi** az Ügyosztályból, **Budai Bea** a KB-ből, **Pándy Zoli** az iGRicből, valamint a fogadás lebonyolítására előre jelentkezett **FH-s brigád**, és a helyben verbuválódott **önkéntes romeitakarító csapat**. A Másik Színház házigazdája: **Kána Zsuzska, Meskó Eszter** és **Bóna Márk** az MP-ből

A tanerők önkéntesei: **Darázs Dorka** és **Perti Gábor**, a YE beszámoló szervezői, **Mama** és **Horn Gábor**, a fogadás lebonyolítói, **Szász Kata, Jakab Judit, Gulyás Éva, Pécsi Kata, Hann Péter, Rózsa Géza, Perti Gábor, Simó Judit** és **Horn Gábor**, a csütörtök délelőtti program meghívói, **Haluszka Tibi** és a **testkultúrasok**, a sportdélután szervezői, a színházi estén fellépő osztályok művészetismeret tanárai és osztályfőnökei: **Gallai Zsófi, Bágyi Laci, Jakab Judit, Krausz Kati, Csürke Ibolya**, a péntek délelőtti vetélkedő kitalálói és lebonyolítói: **Csoncsi, Jimmy, Kocsis Péter és Döme**, és végül a záróbuli, ami szintén **Csoncsi** vállalt nyomta.

Tudom, folytathatnám a sort, hiszen még nem köszöntem meg az érdeklődő **kérdéseket**, amiket vendégeink kaptak, a **sportcsapatok szervezését**, a több héten át készülő **színházi előadásokon való részvételt**, a **takarítást** a hófúvás után, a **diszkósok**, a **rádiósok** és az önkéntes **büfések** munkáját a záróbulin, a **KPTV** folyamatos forgatását, a különböző produkciók zsűrizését, és a nem tudom még mit, mert biztos kifejejtettem valakit. És hogy volt ez után a két és fél nap után még néhány ember, aki rendet rakott, hogy hétfőn folytatódhassanak a hétköznapok...

És végül mindenkinek **köszönöm a részvételt!**

No lám, vannak nekünk közös ünnepeink!

-Tibor-

POLI-SZÜLI-NAPI EREDMÉNYEK

-röviden-

Az I. Osztályszínjátzó Fesztiválon
a zsűri

Legjobb csoportmunka: a W osztály

Legjobb dramaturgia: Ügyosztály

Legjobb látvány: Zártosztály

Legjobb ötlet: KáOsz

Legjobb rendezés: a KB osztály

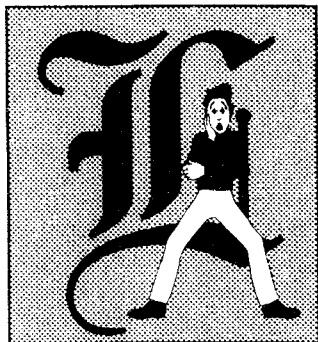
Legjobb színészi játék: Az iGRic

díjakat osztotta ki.

A Fesztivál fődíját az iGRic
nyerte.

A péntek délelőtti
vetélkedőn a KáOsz
és a Zártosztály
előtt a W végzett,
így egy újabb évig
lehetnek gazdái a
Majomnak

GRATULÁLUNK!!!

Mírai önéletrajz

(a születésnap alkalmából)

Bizony, bizony, mi is öregsünk. Már három évesek vagyunk. Ezt is megéltük. Pedig szinte még a fenekünkön van a tojáshej. Épphogy kinőttük a liberót, mégis Nagy Dolgokat hagytunk magunk mögött.

Már a születésünkkor a csodákra jártak. Valahogy sehogysem ha sonlítottunk kortársainkra. (Idővel persze ez változott.) Gyorsan fej-

lődtünk, hamar elkezdünk beszélni, első szavaink a liberalizmus, a demokrácia és a "...de tanár úr, most vagyok kint először az órától ezen a héten..." voltak. (A megtanult szavak jelentésével és használatával azért még most is vannak problémáink, ha a sűrű használat miatt a kiejtéssel már nem is.) Mint már említettem, külső jegyeinkben erősen eltértünk az őseinktől. Született rendellenességünket szörnyűlködve vizsgálták, és azt mondták: "vagy kinőjük, vagy így marad." Sok esetben a biológia törvényei minket igazoltak. "Úgy maradtunk", ha nem is az eredeti formában. (Ne feledjük, kóros elváltozásaink azért nekünk is sok fejfájást okoztak!)

Éveink számával méreteink is egyre nőttek. Nagyobb testünknek nagyobb fekhelyre volt és van szüksége. A pólyából járókába, majd kiságyba költöztünk.

Megkaptuk az elkerülhetetlen gyermekbetegségeket is. Némelyiket hamar kihevertük, másokra védőoltást kaptunk, ami kellő fájdalommal járt, de túrtünk. (Azóta is magunkon viseljük egy különös betegség, a vizsgaláz szövődményeit.)

Nagy kínok közepette első tejfogaink is kibújtak (negyedévente egy), volt miért sírnunk.

Megtettük első lépéseinket - kellő bukácsolások kíséretében. Az igazi pofára eséseket csak két éves korunkban kellett elszenvednünk, de nagyjából túléljük.

Alig múltunk egy évesek még, amikor megkaptuk első komolyabb játékunkat. Bár nem igazán értettük a Young Enterprise nevű társasjátékot, de azért hamar rájöttünk, hogy az nyer, aki a végén nagyobbat lődít. Hamar kiderült, hogy gyorsan fejlődött beszédképességünk, valamint a játék sem áll távol tőlünk, ám a tanulással volt még némi problémánk. Ezen a téren bizony hátrányos mutációk gátoltak minket a jelentős eredmények elérésében.

Rosszaságunk nem csak itt jött ki. Neveltetésünkből adódóan sokat engedünk meg magunknak. Néha rossz fát tettünk a tűzre. Ilyenkor jött a dá-dá, vagy enyhébb esetben a másodfokú igrum-bur-gum.

Azért nem vagyunk ám rossz gyerekek, csak életrevalóak, elevenek.

Már a kezdetektől fogva igen jól megörökített gyermekkorunk van; nemcsak a külvilág kíséri figyelemmel növekedésünket, hanem a mi családi albumaink is. A Poligráfban és a KPTV-ben még az unokáink is látni fogják az első csetlő-botló mozdulatainkat.

Sok gondunk van a kosztal is. Kényesek vagyunk a gyomrunkra. Válogatósak vagyunk. Még a Lenhossék bábipapi sem felelt meg elvárásainknak, inkább nassolni jártunk a szomszédba, még akkor is, amikor csendespihenő volt másoknak. Nem is nézte ezt jó szemmel a SZTÁV-szomszéd. Volt böjt utána.

Ahogy cseperedtünk, a világra is kezdünk rácsodálkozni. Voltunk Svédországban, Dániában, német földön, angol honban, és eljutottunk az Üllői útra is. Ilyen távolságok mellett hamar szűkült a játszóterünk. A bajt még az is tetézte, hogy szorított a cipőcskénk, itt fáj, ott fáj. Óbégattunk, toporzékoltunk, nagy volt a szánk, aztán elaludtunk. Még gyermeki, tiszta álmokba ringattuk magunkat. Álmunkban a téveszméket úgy kergettük, mint más a halacskákat. Felhők között messze földre szálltunk, és közben fele sem igaz-t játszottunk. Aki vesztett, illúziórombolóként pottyant a születésnap tortánk kellős közepébe. Aki nyert, az fenn maradt, elfújta egy könnyed szellővel a három gyertyát a Politechnikum tortáján.

Nagy Ákos - Zártosztály

Iskolabíróági határozatok

A Budai Béla, Rasztik Péter, Bágyi László összetételű Iskolabíróóság 1994. április 19-én tárgyalta

Váradai Péter ügyét.

Péter alig több mint egy hónapja állt a bíróság előtt, akkor 16 igazolatlan órája miatt marasztaltuk el. Mint osztályfőnökei bejelentették, március 29-ig újabb 8 igazolatlan órát szerzett, így azok száma 24.

A tárgyaláson Péter elmondta, hogy akaraterije nem bizonyult sajnos elégségesnek, s március végéig nem változtatt taktikáján, nem indult előbb az iskolába. Ennek eredménye a számos új igazolatlan óra. Április 11. óta viszont változtatott, jóval korábban indul otthonról, s azóta nem késett. A Bíróság ezt megnyugvással hallotta, de másodsor találkozva Péterrel (ráadásul nagyon rövid időn belül) már nem tartotta elkerülhetőnek, hogy komoly elmarasztaló határozatot hozzon.

Határozat: Az ápriliséig tartó időszakban Péter meglehetősen lezsérségről, sőt hanyagságról tett tanúbizonyságot, ennek következménye a 24 igazolatlan óra. Fontos felhívunk a figyelmet arra a tévedésre, ami Pétert is jellemezte: a 25 igazolatlan óra lehetősége nem keret, amivel gazdálkodni lehet; már egy igazolatlan óra léte is fegyelmi vétség. A fentiek alapján Pétert

a, megrovásban részesítjük.

b, Kötelezzük, hogy a tanév utolsó tanítási napjáig a tanítási napokon 8 órára járjon iskolába. Erkezését a titkárságon külön vezetett jelenléti íven a titkárnök regisztrálják. 8 óra utáni érkezése azt jelenti, hogy büntetésre annyszor 5 nappal növekszik, ahányszor újra késik. A 8.15 utáni szankcionálás változatlanul érvényes.

c, Mivel az általa képviselt magatartási mintát összeegyeztethetetlennek tartjuk funkciójával, Iskolatanács tagságától megfosztjuk mindaddig, míg a büntetés hatálya alatt áll. Az osztály válasszon új képviselőt.

***

Ugyanez a Bíróság 1994. április 19-én egyszerűsített eljárás keretében 6 másik tanuló ügyét is tárgyalta. Mindnyájuk igazolatlan óráinak száma elérte vagy meghaladta a 15-öt. Ezért a tényért a Bíróság mind a hat tanulót **figyelmeztetésben részesíti.**

Gáspár Évát (15 óra), Gulyás Emesét (16 óra), Schidlík Balázst (15 óra), Rékai Andrászt (16 óra) - mindannyian a W osztályból -, valamint **Demmer Juditot (16 óra)** -MP- kötelezi, hogy 1994. április 25-től kezdődően **15 tanítási napon át 8 órára** járjanak iskolába.

Rajkó Annát osztályfőnökei felterjesztése, javaslata alapján arra kötelezi, hogy **a tanév végéig minden tanítási napon 8 órára** érkezék az iskolába. Anna igazolatlan óráinak száma 19.

Erkezésüket a titkárságon a titkárnök regisztrálják. A 8 és 8.15 közötti érkezés plusz 1/3 igazolatlan órát jelent számukra.

Bp., 1994. ápr. 19.

Az Iskolabíróóság nevében Bágyi László

***

Az Iskolabíróóság 1994. április 19-én tárgyalta **Lakos Dani** fellebbezését és **Aubel Levente** ügyét. Bírók Budai Béla, Nagy Ilona és Rasztik Péter voltak.

1. Lakos Dani 18 igazolatlan órával került a bíróság elé,

amely a nemrégiben bevezetett egyszerűsített eljárással, korábbi precedensek alapján úgy határozott, hogy Daninak április 29-ig 8-ra kell iskolába járni, 8-8.15 közötti érkezésért egy, 8.15-8.20 közötti érkezéséért két strigula jár. Dani fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a, a bíróság Váradai Péter hasonló ügyében az övénél enyhébb döntést hozott; b, őt - Váradai Péterrel ellentétben - nem hallgatta meg; c, messziről jár be.

A fellebbevitel meghallgatta Danit és az alábbi döntést hozta:
- Daninak a többi diákhoz hasonlóan 8.15-ig be kell érnie az iskolába, de április 29-ig a 8.15 utáni érkezés azonnal igazolatlan órát jelent számára.

- Április 29. után a késést Dani esetében is a mindenkire érvényes szabályok szerint szankcionáljuk.

- Ha Dani igazolatlan óráinak száma kettővel (20-ra) emelkedik, automatikusan - tehát újabb bírósági tárgyalás nélkül - újra érvénybe lép az elsőfokú ítélet, melynek hatálya a tanév végéig terjed.

- Az iskola levelet küld Dani szüleinek, amelyben megkéri őket, hogy reggelenként pontosan indítsák őt az iskolába.

2. Aubel Levente ellen osztályfőnökei tettek feljelentést, mivel

a, háromszor érték dohányzáson

b, 15 igazolatlan órája van

c, tanulmányi eredménye erősen kifogásolható

d, megatartását szinte minden tanára elfogadhatatlannak tartja.

Levente meghallgatása után a bíróság az alábbi döntést hozta:

- Levente szigorú megrovásban részesül;

- köteles osztályfőnökeivel szerződést kötni, a szerződésben Levente vállalja, hogy

a, lemond a szabad óralátogatás jogáról, ill. azzal csak korlátozottan él (a korlátozás mértékét a szerződés tartalmazza, ennek betartását a szaktanárok ellenőrzik),

b, a tanórán elvárható megatartás korlátait nem szegi meg.

- az osztálygyűlés diákpátrónust választ Levente mellé, aki segíti Leventét vállalt kötelezettségei betartásában,

- az osztályfőnökök rendszeresen figyelemmel kísérik Levente megatartását és tanulmányi előmenetelét, erről a szaktanároktól informálódnak, tapasztalataikat írásban rögzítik,

- Levente havonta egyszer beszámol a bíróságnak írásban és szóban az eltelt időszakról (ugyanekkor a bíróság az osztályfőnököket és a diákpátrónust is meghallgatja),

- a döntés hatálya: 1994. december 31.

Indoklás:

A bíróság úgy látja, hogy Leventének az eddigiekben tanúsított antiszociális, az órai munkát akadályozó, a közösségre romboló hatást gyakorló magatartása a Politechnikum számára elfogadhatatlan, ennek folytatása akár a lesúlyosabb büntetést is eredményezheti. Ugyanakkor Levente a tárgyaláson őszinte megbánást tanúsított; igazolatlan óráinak száma a feljelentés (febr. 28.) óta nem nőtt és azóta nem is érték dohányzáson. Levente a tárgyaláson azt mondta, az erősebb kontroll - például a kötelező óralátogatás - segítene neki abban, hogy megváltozzon. A bíróság esélyt kíván adni Leventének arra, hogy magatartásán változtasson; és ehhez biztosítja számára azt a rendszeres ellenőrzést, amelyet igényelt.

Nagy Ilona iskolabíró

A határozatok ellen 15 napon belül fellebbezni lehet.

Egy Őlet

AZ OKTATÁSI MINISZTERIUMHOZ CÍMEZVE

Sokat töprengtem iskolánk egyik jelentős problémájáról: a diákság szabad idejében tanúsított zülött, undorító, stb. viselkedéséről. Azt hiszem, három hónap megfeszített munkával sikerült megtalálnom a megoldást: NAPKÖZI.

A napközi kiváló lehetőséget nyújtana a gyermek rejtett képességeinek felfedezésére és kiaknázására. A különböző foglalkoztató jellegű programok egyaránt szórakoztatnák és fejlesztenék a csintalan nebulót. Több iskolában alkalmazták már a fent említett megoldást - igen sikeresen. Nem egy diákról kiderült az ilyen foglalkoztatások során, hogy olyan dolgokra képes, amelyekről azelőtt fogalma sem volt.

Így történt ez a kis Thomas Backinggel is Londonban: "Thomas a foglalkozások előtt naphosszat lézengett az utcákon céltalanul. Valószínűleg sosem jött volna rá, hogy milyen tehetséggel rendelkezik a kőfejtés terén, ha nem folytatunk ezirányú kísérleteket. A történetekről így nyilatkozik Henriette Mckinsom, az óvónő:

- Először az építőköcskákhoz való furcsa hozzáállásából derült ki számomra, hogy valami nincs rendben a gyerekkel. Ezt azonnal jeleztem - természetesen - az igazgatónőnek, aki rögtön meglátta a gyerekben rejlő lehetőségeket, és megkért, először próbálkozzam a "bányai oktató jellegű szórakoztató foglalkoztatással", de sajnos Thommy nem bírta a napi tizennyolc óra munkát, és kórházba került. Szerencsére az igazgatónő hamar felvetette, hogy valószínűleg nem a bányászat Thomas erős oldala. Ekkor kezdtünk a kőfejtéssel próbálkozni, igen sikeresen. Thommy már az első hónapban napi húsz órát dolgozott igen hatékonyan. Már a második hónapban ráállt a napi huszonkét óra munkára. Csodálatos gyerek volt... (Zokog) Ilyen ma már nincs. Ennek a gyereknek az élete volt a munka. Csakánnyal a kezében halt meg, és haláláig közel 6,783 tonna mészkövet fejtett ki..."

Mint a példa is mutatja, az ilyen foglalkozások sokat változtatnak a gyermek mentalitásán. Szorgalmas, törekvő, ambíciózus és buta lesz, következésképpen: a tökéletes gyermek kifejlesztéshez a napközlotthonos gondoskodás az egyenes út. A napközi óvja, védi és öntudatra ébreszti a gyereket.

Sok sikert mindenkinek:

Preisznér Miklós

Az Óvoda

Már régóta készülődtek erre. Mindig is szerettek volna kitörni valahogy, a sok sérelem lassan gyűlt bennük. A délutáni alvás, a rossz ebéd, az ócska játszótér, ahol a mászókat nem is használhatják. A gonosz óvónéni, akinek kegyetlenkedéséhez hasonlót sosem tapasztaltak. Fél órát a sarokban tölteni, a játékautóktól és babáktól elzárva... iszonyú. A pohár azzal telt be, amikor nem engedték Petinek, hogy kivigye a zsírkretát az udvarra. Háromszor is elismételték neki, majd megfogták a kis kezét, rácsaptak egyet és elvették tőle a zsírkretát.

Peti szeme elborult, de nem a sírástól. Már rég rájöttek, hogy azzal nem mennek semmire. Peti lassan, elszántan lépkedett ki az udvarra, előre megbeszélte titkos frekvencián leadta a Jellet. Kati és Juli felálltak a babaház mellől, babáik hidegen koppantak a parkettán. Zoli még egy utolsót gurított a kis piros Porschén, majd elszántan, akár egy élőhalott indult az udvarra. A kiscsoportosok egy emberként keltek ki apró ágyaikból mint kísértetek a sírjaikból. Apró kezeikkel halálos biztonsággal dobták le a takarókat magukról, az ablakokat betörve megindultak az udvar felé.

Az udvar hemzsegett már tőlük. A kiscsoportosok, a középső csoportosok és a két nagycsoport oszlopba rendeződve állt, Peti kést és villát osztogatott. A nevelők kezdtek ráeszmélni, hogy valami nincs rendjén. Olyan határozottan kezdtek el ordibálni, hogy normális körülmények között minden óvodás sírni kezdett volna. De a jelenlegi körülményeket távolról sem lehetett normálisnak nevezni. Peti hatalmas lendülettel véve nekifutásból nekirohant Judit nénihez, a konyhakést mélyen a hasába szúrta. Még két szúrás, és Judit néni teljesen ellepték a kiscsoportosok. A többi nevelő sikoltozva menekülni kezdett, amikor Zoli és két barátja egy magasra emelt fűnyíróval jelent meg az udvaron. A túlerő azonban igen gyorsan legyőzte őket. Ez alatt az idő alatt a kiscsoportosok végeztek Judit néniel. Már csak a csontok maradtak meg belőle, amiket néhány falánkabb kissrác még mindig szopogatott. Késeiket és villáikat megtisztítva, még mindig éhesen vetették rá magukat a maradék néhány nevelőre, akiket Zoliék a fűnyíróval időközben a végtelenségig eltorzítottak. A fűnyíró pengéi már alkalmasak voltak arra, hogy a koponyákat felbontsák velük, így hozzájuthattak az agyhoz is. A konyháról már szerettek kanalakat is, azokkal kanalazták ki az agyakat. A fura zajokra kijövő gondnok már abszolút nem jelentett problémát a vérszemet kapott gyerekseregnek. Csámcsogva fogyasztották el őt is, majd a kutyáját is, bár az időközben jóllakott gyereksereg már némileg fintorogva rácsálta a kutya tetemét, a péniszét pedig már a tányér szélére rakták. Juli és Kati szerettek benzint a gondnok garázsából, hatékony csapatmunkával szétosztották a középső csoportosok között, akik az épület minden részére juttattak belőle.

Körbeállták az óvodát. Percekig álltak szótlánul, hónapok felgyülemlett indulata feszült bennük. Villogó szemekkel percekig méregették a benzinnel átitatott függönyöket, a rájuk erőltetett gyerekrajzokat, babákat, játékokat, váltócipőket. Az épület felett vibrált a levegő a forrongó haragtól. Aztán Peti rágyújtott egy szivarra, és egy laza mozdulattal a benzinszagú épületre hajította az égő gyufát. Beléptek a nagybetűs ÉLETBE.

JELENÉSEK

A világ mon-x-szal

Demokrácia

A közöny burka lepl. (Ei.) Az emberiséget. Mért. Leped el? Ki? (Vagy te!). A jelzőtáblák elfordítva, cserép, a hálóban. (Osztálydekorációnak hoztam!) Az ENYÉM. (Osztálydekorációnak hoztam?) Állj. Ne. Tovább. ÉN nem tűröm (Osztálydekorációnak hoztam. Ti világ mocska! (Itt?) Még a darabja (ENGEM sért) letörött. Te "ember"? (Osztálydekorációnak hoztam.) Ez ENGEM sért, de VAN. Imádom a virágokat, nem hiába, aki a VIRAGOT szereti, rossz ember nem lehet. Te szereted?? (Aki, annak az VAN.) De, mi ez a karc, nini, a mon-x-on. Van, megkarcolta biztos (véletlenül), tehát VAN. Úszik a WC, nap. Kétszázezer folyik el a padlótömlőző-vízösszegyűjtő-lefolyóban. (Minek VAN?) Minek az VAN, és az, ki éhez, te?

(Falra hányt borsó)

Fördős Tamás
Kovács Gergely

Körbe lambéria

A matematika terem faláról eltűnt az óra. Egy ideig semmi nem volt a falon, de most néhány szorgalmas és önértékes diák jóvoltából egy naptár került oda. Pusztán véletlen, a naptáron szélmalomok vannak. Don Quijote enyhe sérülésekkel megúszta, belőlem viszont csak egy golyónyom marad a lambérián, meg a bűzös felmosórongyba paszírozott agyvelőm. Az agyvizet beszívja a lakkozatlan parketta.

Fery

Szerda délután van. A csengő persze rossz. A diákok számítógépre éhesen állnak a gépterem ajtaja előtt. (Már hét perce vége az órának.) Az egyik ember benyit a gépterembe, és beszél (hangosan): "Tanár úr! Be lehet jönni?"

Válaszra persze nem méltatnak minket. Na nem baj. Hallgatás - beleegyezés alapon benyomulunk a terembe. A következő, amit hallok, az az, hogy: "Menjenek ki innen azonnal!"

Na jó. Kimegyünk.

Ismét az ajtó előtt állunk, és megint várunk. (Egyes források szerint az ember az élete felét várakozással tölti el.)

Egyszerre csak nyílik az ajtó. Kisétálnak a tanulók. Utánuk kis léptávval a tanár siet, szemében gyilkos tűz ragyog.

"Hogy képzelik azt, hogy bejönnek az órára? Milyen jogon???"

Egyikünk bátortalanul megszólal: "Tanár úr...."

A válasz lesújtó: "Ne dumáljon maga itt!! Itt áll és vár, hogy bejöhessen DOOM-ozni!!! Meg ne szólaljon, mert egész délutánra kitiltom!"

Ez aztán a fenyegetés. Hősünk befogja a száját.

Nem tehetek róla, egyszeriben az általános iskolás emlékeim villannak az agyamba. De nem csak nekem. A mellettem álló srác is megjegyzi: "Általános."

Aztán az is eszembe jut, hogy igen furcsa fogalma van Tanárunknak a Politechnikumról.

MERTHOGY EZ EGY D E M O K R A T I K U S

(?????) ISKOLA.

(C)OLI
Olejnyik Attila

Én és a kisérettségi

Rettegek, borzongok, remegek. Tavaly már megjártam. Idén nem fogom. Legalább is remélem.

Számomra minden terem, amelyben vizsgák lesznek, 101-es szoba. Ezekben a rideg helyeken a halál bámul rám csontos pófájával, és jéghideg tekintetében látom gyenge testemet.

Hirtelen elrepi a sötétség. Körülöttem minden fényárban úszik, előttem csak a halál fekete köpenye dereng. Érzem, hogy az izzadság végigcsorog a hátamon. A fekete köpeny ujjából hirtelen egy csontkéz nyúlik felém. Elkapja a karom. Érzem, magával akar vinni. Küzdünk. Lassan érzem, hogy enged a szorítás...

A fekete köpeny átváltozik rendes, polgári ruhává. A koponya egy ismerős férfiarccá. A csontos kézen izmok nőnek. A halál emberi alakot öltött!...

És megszólalt:(...)

"Százhusz percünk van dolgozni, egy perccel sem több. Bármiféle tiltott segédeszköz használata az automatikus bukást vonja maga után. Kérem, tollal írjanak!..."

Olejnyik Attila

(Nincs üldözési mániám, és más lelki természetű bajomról sem tudok, ezért nem kell feltétlenül az iskolapszichológushoz rohanni az irománnyal!)

Legyzet

Írásaim magójára

avagy a szónak több jelentése van

15

Kezdjük mindjárt az elején egy kérdéssel: Ki vagyok én?

A kérdés jó.

A válasz sokaktól sokféleképpen érkezett. A szalonképesebbek közül mazsoláznék most: "Ez egy hülye exhibitionista!", "Bértollnok", "Horn Gábor besúgója", "vibrátor", "médiacézár", "Ilyen a Nagy Akos!", "Jól megmondta, a k... anyjukat!", "grafomán", és így tovább, és így tovább. A barátainak egyszerűen csak Akos.

Nos, ha már rajtam kívül az olvasó is tudja, hogy ki vagyok, akkor talán folytassuk egy kis "mosakodással". Igen. En erősen kritikus hangnomban szoktam szólni az iskolánkról. Ez tény. Sőt! Általában szeretem sarkítani a dolgokat. De. De néha a dolgok sarkitódnak - tőlem függetlenül. Mint közelről érintett, sokszor én is az események sodrásában, belülről küldöm a helyzetjelentéseimet.

Ha már sikerült tisztára mosni magam, akkor talán ejtsünk néhány szót a működésemről. Először is elővesszük a "Hogyan közeljűk Nagy Akost?" című használati utasítást. Figyelmes olvasás után rájöhetünk, hogy úgy működik, mint egy antenna. Felfogja az ingereket követő apró, pici rezdüléseket a környezetéből. A beérkező adatok feldolgozása egy-két perctől akár egy hónapig is eltarthat. Ha az inger akkora nagy, hogy az antennatorony majd' összedől, akkor a feldolgozás ideje alatt ajánlatosabb békén hagyni.

Innentől kezdve már teljesen automatikus. Az eredmény közzététele már csak attól függ, hogy leköste-e a Poligráf-lapzárta, és hogy Judit hajlandó-e "csak" egy Tempo csokiért legépelni a cikket.

A cikk megjelenését követően önálló életet kezdenek élni szavaim, kifejezéseim, mondataim. Már nem én irányítom őket. En leírtam, elmondtam, amit közölni akartam, de a befogadótól függ, hogy a szavaim melyik jelentése érinti meg.

Mert a szónak több jelentése van. Neked mást mond, mint nekem, és mégis ugyanarról szól. Ez persze cseppel sem kisebbíti a szókimondó felelősségét.

A szavakat a tettek erősítik meg, igazán azok beszélnek. Beszélni, harácsolni itt mindenki tud, de tenni...

Végezetül ejtsünk néhány szót a bírálóim kritikájának tárgyát képező, kritikus hangvételemről. A kritika lehet jogos, jogtalan, durva, finom, gyenge, erős - ki hogy szereti. Ugy érzem, részemről a bírálat mindig létező problémákra vonatkozik. Innentől már csak nézőpont kérdése, hogy az erős vagy gyenge, igazságos vagy igazságtalan.

Szorgalmas olvasóim már megszokhatták, hogy a végére valami csattanó kerül. Hát akkor jöjjön, aminek jönnie kell!

Most, hogy úgy néz ki, kormánypárti iskolába fogok járni, tanulva az elmúlt 44 évből és a palackba visszaszorított szellemtől, no meg a sorokba rendeződött olvasóktól, én is visszavonulok - a sorok közé.

Nagy Akos

ELŐSZOBA GALÉRIJA

kivételesen most nem egy megnyíló kiállítás megtekintésére, hanem az és utolsó kiállítási anyagának elkészítésére ír

FELHÍVÁST

Terveink szerint az idei utolsó kiállítás az iskola életével foglalkozó karikatúrákból lenne

A kiállítás címe:

A Politechnikum hétköznapjai

(vagy más, ha van ötletek)

SPORT

A HÁZIBAJNOKSÁGOK EREDMÉNYEI

RÖPLABDA

3 csapat részvételével

- I. **Mayers /Harsányi Rita (JP), Gyurcsák Péter (FH), Molnár András (JP), Simon Bálint (JP), Zelenák Roland (FH)/**
 II. Törtető Tanerők
 III: Még Idősebbek Otthona

A legjobb játékos címet a játékosok szavazata alapján Colin Hachett kapta.

KISPÁLYÁS LABDARÚGÁS

6 csapat részvételével

- I. **Gyurcsák és Társai /Gyurcsák Péter (FH), Molnár András (JP), Szabó B. Péter (JP), Veres Gábor (ma gánzó), Zelenák Roland (FH)/**
 II. Törtető Tanerők
 III. Red Devils

A legjobb játékos Zelenák Roland (FH) lett. Gólkirály: Basa Attila 11 góllal.

"NAGYPÁLYÁS" LABDARÚGÁS

4 csapat részvételével

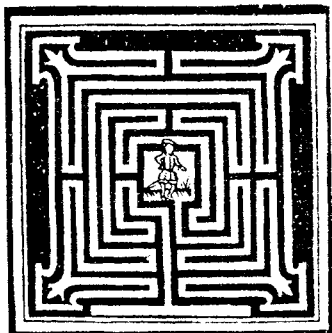
- I. **Crazy Mayers /Csörgöl Ákos (MP), Kereskai Adorján (W), Németh Péter (FH), Váradi Péter (FH), Zelenák Roland (FH)/**
 II. Törtető Tanerők
 III. Mayer Bikák

A legjobb játékos Zelenák Roland (FH) lett. Gólkirály: Zelenák Roland (FH) 11 góllal.

A további eredményeket a Poligráf záró számában közöljük, az ünnepélyes eredményhirdetésre pedig a bajnokságok lezárása után kerül sor.

Gratulálunk minden résztvevőnek és helyezettnek:

a Testkultúra Munkacsoport

EREDMÉNYEINK AZ 1993-94-ES TANÉVBEN

Budapesti Középiskolás Bajnokság

Asztalitenisz:

Egyéni Csapat
 Lányok: I.: Harsányi Rita Harsányi Rita, Pekarik Éva
 II.: Pekarik Éva
 Fiúk: III.: Gyurcsák Péter

Labdarúgás:

Fiúk V. hely Lányok: VII. hely
 Zelenák Roland FH: 12 mérkőzés Barna Andrea IGRI
 Csörgöl Ákos MP: 12 mérkőzés Gergely Kata MP
 Hatás György KB: 12 mérkőzés Jánosi Petra SzaDi
 Váradi Péter FH: 9 mérkőzés Kána Zsuzsa MP
 Murvay Péter W: 9 mérkőzés Kovács Tímea iGRic
 Lencsés András W: 8 mérkőzés Leszák Melinda MP
 Tóth András KB: 7 mérkőzés Papdi Barbara KN
 Kereskai Adorján: W: 4 mérkőzés Schindlik Réka MP
 Szilveszter Patrik KB: 4 mérkőzés Szandrik Ágnes MP
 Matejka István KB: 2 mérkőzés
 Sándor István KB: 1 mérkőzés
 Dévényi László KB: 1 mérkőzés
 Pintér István KB: 1 mérkőzés

A csapat szavazatai alapján a legjobb játékos címet: Jánosi Petra nyerte.

Úszás: IX. hely: Lénárd György KN (100m gyors)

Poli Napok, sport

Május 12-én délután fantasztikus izgalmak színtere volt a Politechnikum, és a szemben lévő Csarnok. Adáz küzdelem után a pillanatnyilag "szerencsésebb" csapat - a Diákok - hódították el, immár harmadszor a KUPÁT. Mi, tanárok levontuk a szükséges konzekvenciát, és jövőre megpróbáljuk úgy összállítani a programot, hogy nekünk is teremjen bábér. (Kötélhúzás, távolbanezés, kapalengetés, hosszútávú beszéd, stb...)

Egyébként GRATULÁLUNK a Diákoknak és sok sikert kívánunk (magunknak) jövőre!

Zárójelben megjegyezzük: (Nem kifogásként mondjuk, de idén a szélviszonyok, időjárás, a kedvezőtlen előjelek és az "irdatlan" tömegű szurkolótábor bénítólag hatott ránk!) Íme a részletes eredmény!

Diákok:	Tanerők
fiú kosár: 1 pont	röplabda: 1 pont
lány kosár: 1 pont	kötélhúzás: 0.5 pont
fiú foci: 1 pont	kosárdobó verseny, fiú: 0.5 p
lány foci: 1 pont	lány: 0.5 pont
összesen: 4 pont	hetesrúgó verseny: 0.5 pont
	összesen: 3 pont

Haluszka Tibor

Kerékpározás, túrázás szerelmesei, Diákok, Szülők, Tanárok, Iskolapolgárok, Mindenki!

Fantasztikus kerékpártúrák!

Értékes túra-kerékpárokat, túrafelszereléseket és egyéb díjakat nyerhet az, aki sok-sok kilométert "teker le"!

A túrázás idején szerzett élményekről pályázatokat lehet írni, amelyek közül a legjobbak szintén túra-kerékpárt, túrafelszereléseket, illetve vásárlási utalványt érdemelnek ki.

Aki szeretne két kerekén közlekedni, azonban nincs kerékpárja, igénybe veheti az egész ország területén működő olcsó, akár ingyenes kerékpár-kölcsönzési hálózatot.

Nem csupán iskolapolgárok, hanem egész családok, ismerősök, barátok, rokonok is jelentkezhetnek.

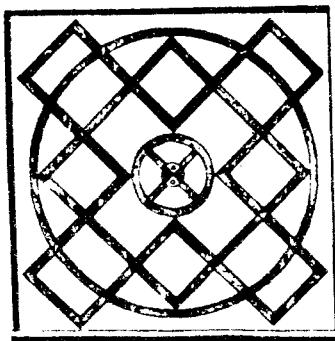
Jelentkezés: Molnár Lajosnál június 3-ig (péntek) 100 forint befizetésével.

A részleteket a túrák körülményeiről, módjáról, stb. a hálalám, illetve a sportfaliújságon lévő információcsomagból lehet megtudni.

Molnár Lajos

öt hexameter egy témára

Kosárlabda

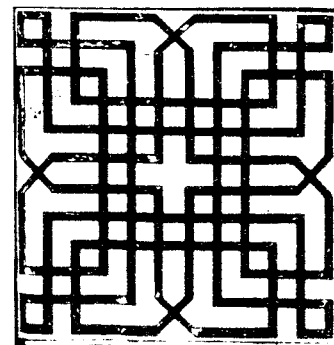
Mesterségük a kedvenc sportom, melyben a legjobb

Képességű emberkék kosaraznak a pályán,

És mutogatják, hogy mért kapják rengeteg pénzük.

Elmúlt évben nagy játék volt, mit produkáltak

Harmadszór is győztek a rájátszásban a "Bull"-sok.

R.K.

A TÚLÉLŐ TÚRA

Gondolatok az erdőben

Kint az erdő közepén,
Valahol Mucsa Röcsögén,
A navigátor eltévedt -
Reménytelen az eset.

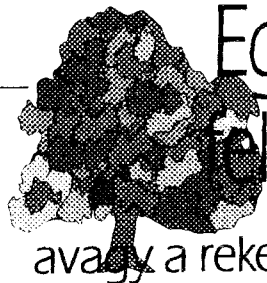
Alig vagyok ébren,
Botladozok a sötétben.

A tagok vitatkoznak egymással,
Találkozunk egy másik csapattal.
Együtt tévedünk el, majd szidjuk egymást.
Aztán elküldjük őket (a másik állomáshoz).
Soha nem hallott káromkodások
Egy csendes egyén szájából.
Nem néztem ki belőle,
Mégis kijött belőle.

"Mire jó ez a tizenegy éves térkép?"
"Majd gyújtunk vele tábortűzet."
"Hoztam volna több vizet,
De nem tudtam, hogy eltévedünk."

Balázs Karl

Egy druida feljegyzései

avagy a rekettyés bosszúja

Naszóval az úgy volt, hogy volt egy túlélő verseny. Na, mondom, oda bemegyünk, rég voltam a természetben benne, egy kis jólevegő nem árt az agyonrongált tudómnak. Szóval megyünk. A csapatokat egyenként engedik a Sötétség Birodalmába, egy szál zseblámpával. A kaja egy rakat kenyér, vaj, csoki, tejszírtmény, konzerv-hegyek: ollá! Ott tartottam, hogy éppen megyünk egyenesen be az erdőbe. Mögöttünk jönnek, előttünk mennek. (Nagyi szerint ez így természetes.)

Na, itt trükkösek leszünk, lekapcsoljuk azt a vacak zseblámpát, majd megyünk sötétbe. Hiszen ha nincs fényünk, az ellenség nem fog látni és jól eltéved. Sajnos nemcsak az ellenség nem látott, hanem mi se - eltévedni viszont csak mi tévedtünk el. Nem baj, még behozzuk ama lemaradásunkat, amelyet egy magánterületen való csalinkázással töltöttünk! Megyünk, mendegélünk, itt az első ellenőrzési pont. Ó, ez csodás. Miért tömörül itt ezer másik csapat? Kommandóznak tovább a második ponthoz.

Miért van az, hogy mi mindig lejövünk a térképről?! Vissza! Innen hova? ÁÁÁ! Ott egy etető! Az biztos rajta van a térképen, innen már nem tévedünk el! Tényleg rajta van, két elágazásig követjük az utat. Itt botlunk bele egy másik csapatba, akik közlik, hogy kb. 2 km-rel lejjebb vagyunk, mint hittük. Most már nem hiszek abban, hogy a párhuzamosak a végtelenben találkoznak. Ez egy másik út volt. Na, megtaláljuk a várat, ami inkább egy rakás kavics, mint vár, de se baj. Géza vidáman, frissen üdvözli a vároldalon felcaplató élőholtakat. (Ezek vagyunk mi.) Tovább, semmi pihenés, sietni kell.

Erőltetett menetben nagy nehezen behozunk a kétórás lemaradásból egyet. Odaérünk a ponthoz, sehol senki. Pár percig üvöltözünk, majd lerogyunk a hirtákba. Vidáman érkezik Géza, és közli hogy az autókban kellett volna keresnünk az Őrséget. Huhh. Papírnwork, irány tovább.

Megvan a parkoló. Igaz, hogy csaltunk: levágtunk egy darabot, de ez csupán 3-4 km-rel hosszabbította meg az utunkat. Ellenőrzési pont, irodalmi kérdéseket tesznek fel. Lenni vagy nem lenni. Mindjárt a levegőbe repítem ezt az egész hegyet. Menjünk tovább. Megtaláljuk Kőhányás City-t. A középkor hangulata kísért, ahogy a 24 Ft-os kólát iszom. Kedvesen közlik, hogy innen csupán 2,5 km a következő ellenőrzési halál. Egy barlang. Neeeeeeee! Vissza a kőkorszakba.

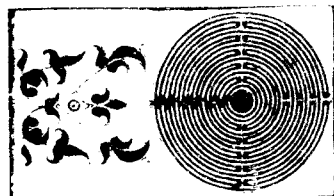
Rekettyés van, barlang nincs. Nem baj, átmegyünk a rekettyésen, majd lesz barlang is. Megyünk, mendegélünk. Kúszunk a rovaroktól hemzsegő túskeretgetegben. Krisztus a töviskoronájával ehhez képest semmi. Forduljunk vissza, itt nincs barlang és megessznek a legyek. Nagy nehezen kijutunk. Miért van hiányérzetem? Talán mert a tájolót meg a térképet odabent hagytuk... ÁÁÁÁÁÁÁÁ! Ráadásul bosszúból nem sikerül fölgyújtani a rekketyést, mert nem akar meggyulladni. Indulás, majd emlékezetből navigálunk.

Csodával határos módon megvan a barlang. Innen csupán 9 km a falu, az már semmiség lesz térkép nélkül. Kapunk egy stilizált rajtot a környékről, náccerű. Indulandusz lódulandusz. Éhhalál kísért, a kukoricakonzerveket elfelejtettük elhozni, a többi kaját Tomi magával együtt meglovasította. Érzem, ahogy szervezetem az agyamat kezdi lebontani kaja hiányában. Miután megtettük a kilenc kilcsit (semmiség volt, de mitől kezdtünk hallucinálni?), rájöttünk, hogy nem tudjuk hol vagyunk. Étlenszomjan, térkép és élelem nélkül három-négy órán keresztül. Hát nem mondhatnám, hogy életem legkéjesebb órái voltak. Végre megtaláljuk Kőhányás City-t ismét!

Oh, what a wonderful world!

Miután telezabáltuk magunkat a büfében kapható csokival (melegétel, telefon és egyebek maximum 6-8 km-rel arrább), nyomulunk tovább. Hogy hova? Telefonozni. Stoppolunk, belenyomakodunk a trabantba. Eljutunk a telefonig, kösz a fuvart. Kiderül, hogy nem tudjuk értesíteni a szervezőket hollétünkről, lévén a személyi hívó nem működik. Miután elvetettük annak az ötletét, hogy porig romboljuk a falut, megpróbálunk stoppal visszamenni. No way. Taxival 1200 Ft-ért sikerül magunkat olyan helyre elvitetni, ahonnan már csak (!) 10 km a Gánt nevű falucska, ahova mennünk kéne. Pár óra gyaloglás, ott is vagyunk. Itt a nájtmér vége. Fél kilenc, alig késtünk három-négy órácskát. Már mindenki elment, Géza és Péter huholja a talpát a Fiat-ban reánk várva. Haza legalább kocsival. Kösz mindenkinek, legközelebb is jövünk.

Nekem viszont ezentúl senki ne jöjjön a természet lágy ölével.

Képzelt riportok mitológiai alakokkal

egy szirénnel

Dionüszossal

Egy csodálatos hajnalon Walde átverekedte magát a mogyoróbokrokra, és gyors lépésekkel a tengerpart felé indult. Olyan izgatott volt, mint még soha. Életében először találkozhat valódi szirénnel, és még riportot is készíthet vele. Olcsó jegyzetfüzetét izzadt kezével gyürdöste.

Leült a sziklára. A tenger nyugodt volt, a pirkadó nap farkasszemét nézett Waldevel. Kissé megnyugodott, és gondolatai elkalandoztak.

Halk csobbanás térítette magához, és akkor ott állt vele szemben a szirén. Nem is állt, inkább hasalt. A férfi nem tudta eldönteni, mert aranyos haja elért a földig, és haltestét a habok simogatták. Köszönés után Waldének időre volt szüksége, hogy feltegye kérdéseit.

- Mondja, maguk mind ilyen csodálatosak? - kezdte kissé rekedtes hangon. - Hiszen több utazó csak hangjukat dicséri, Quicheraté egyenesen szörnyeknek mutatja be a sziréneket.

- Mi mindig olyanok vagyunk, amilyenek elgondolnak minket - halk kuncogás után folytatta. - Nimfák vagyunk, madártestűek, szüzarcúak, s ahogy Grémalé gondolja, démonok.

Walde érezte, hogy elpirul a szirén újabb mosolyától. Fezsültnek érezte magát, és őszintén zavarban volt. Ez utóbbit azonban ügyesen leplezte.

- Merre élnek? Hol a hazájuk?

- Hazánk a tenger, a zátonyok és a legmélyebb repedések. Otthonunk nyugatra van, Kírké közelében.

- Egyikük holttestét Campaniában találták meg, ha jól tudom.

- Ó igen, az Parthenopé volt. Szegény messzire került. De hírét egy város neve őrzi. Nápoly, tudja.

- Maguk nem mindig énekükkel érnek el sikert, igaz, hogy Odüsszeusznak azt is megígérték, hogy minden dolgok tudója lehet.

- Ez valóban így volt, de tudja, a férfinép gyakran oly hiszékeny.

A férfi tiltakozni akart, de félt, hogy elijeszti ezt a törékeny teremtet. A szeme - gondolta Walde - gyönyörű. Egy világ lakozik benne. Ez a lány maga a tenger hatalmassága.

- Volt már kudarcuk? - kérdezte hirtelen.

- Erről igen fájdalmas beszélni. Orpheusz, az a félszörnyű énekével sok szirénnel okozta a halálát. Dala édesebb volt mindennél, az őt hallgató lányok mind sziklává változtak - a szirén arcán igaz bánat suhant át. Walde maga is sajnálni kezdte.

- Volt egy lány - folytatta a szirén -, aki a leggyalázatosabb sorsot kapta, ami egy szirénnel juthat. A szerencsétlen még büszke is volt rá. Wales-ben megkeresztelték a VI. században, majd a későbbi korok a brit szentek közé emelték. Ő a fekete bárány a népem között, de ezt talán nem kellene megírnia.

- Köszönöm, hogy hajlandó volt megtisztelni és elfogadta a meghívást.

- Ugyan, szívesen tettem. Tényleg, ne énekeljek magának?

Walde megdöbbsent, erre nem számított. A lány észrevette a férfi zavartságát és nevetett.

- Ne butáskodjon! Csak nem hisz a babonában?

Ezzel eltűnt a vízben, és beljebb, egy sziklán jelent meg. Lassan dalolt, csöndesen, de Walde hallotta.

- Csodálatos - gondolta. - Haza kéne mennem... - megborzosgott. A hideg víz lassan a hasáig ért.

Babodi Szylvia - iGRic

(Mint tudjuk, az időutazást nem találták még ki. Szerény véleményem szerint ez nem is lehetséges, szerencsére. Mi lenne, ha az ókori Görögországban fennülne mostani civilizációnk által az idegenforgalom rengeteg bonyodalom származna ebből.)

- Jó napot, kedves Dionüszosz úr!

- Jó napot! Kit tisztelhetek önben?

- Én a helyi újság munkatársa vagyok, és riportot szeretnék készíteni önrel.

...

Később...

- És hogy érzi magát a mi világunkban? Mit szól hozzá, hova jutott az emberiség?

- Nem vagyok elragadtatva. Közel egy éve élek itt, és nem tudom, de még mindig nem tudom, lehet-e fejlődésnek nevezni ezt. Azt hiszem, az emberek alapjában véve nem változtak, csak a szokásaik módosultak. Eltávolodtak a harmóniától. Sok dolgot elfelejttek, más dolgokat viszont túlzásba visznek.

- Bocsánat, hogy közbevágozok. Azt hiszem, kissé elkanyarodtunk az eredeti témától. Arra kérem, hasonlítsa össze a máj régi, megszokott világával! Egyébként hogy érti azt, hogy túlzásba viszünk egyes dolgokat?

- Azt hiszem, az emberek az én időmben is szeretnek szórakozni, mindig hittek valamiben, ami alapot adott tetteiknek. Ez persze most is így van. De mint mondtam, eltolódott a mérce. Hajdanán más volt a "normális". Régen jobban kinyilvánították az emberek egymás iránt érzett pozitív érzelmeiket. A ma embere ezt kissé gátlásosan, szégyenlősen teszi. Viszont rosszindulatát, gyűlöletét tettekkel is kimutatja.

- De miért van ez?

- Azért, mert az ember mindig a kényelemre törekszik. Elkezdett gondolkodni, szerszámokat készíteni. Jóléte érdekében mindenre kész volt. Háborúzott, elnyomta társait, kihasználta bolygónk természeti kincseit. És ez mindmáig így van... Most lesznek a választások. Gondoljunk bele abba, hogy mindegyik párt a legjobb megélhetési lehetőséget, a jólétet, a kényelmet ajánlja fel az esetleges megválasztásáért cserébe... És miért ragaszkodunk a szabadsághoz? Lehet, hogy nem akarjuk azt, hogy más nép elnyomjon, ezáltal használva ki minket; hogy energiáinkat arra használják, hogy másokat tartsunk el, s ne magunk jólétét biztosítsuk... Az valószínű, hogy egyszer ez fogja okozni az emberiség vesztét, a földi élet megszűnését. Én ezt semmiképpen nem fogom megengedni...

Pándy Zoltán - iGRic

Rádióriport Odüsszeusszal
(slágerlista alatt)

- Kedves Hallgatónk! A most következő percekben riportot hallhatnak a görög mitológia és Homérosz egyik kedvelt hőseivel, Odüsszeusszal. Akit nem érdekel, az kapcsoljon át, pontosabban kapcsolja be a TV-t, és nézze az MTV-t! Ott ilyenkor van a slágerlista...

Most pedig beszélőpartneremhez fordulok; mit gondolsz a trójai háborúkról?

- Nem volt semmi értelme. Felforgatni a fél világot egy nőért! Bár én is ott voltam, nem volt semmi kedvem az egész háborúsdíhoz. Csak nem akartam, hogy az emberek azt higgyék, hogy egy puhány, lusta disznó vagyok. Ez sikerült is. Jól bevették.

- Nincs ezért lelkiismeret-furdalásod?

- Nincs. Hisz a színészeknek sincs, mikor kiállnak a színpadra.

- Azért az más.

- Csak annyiban, hogy ők a pénzükért csinálják, én pedig a dicsőségért is.

- Nekik is dicsőség egy darab végigjátszása, nem?

- De, csak nekem ettől függött az gazdagságom is.

- Vagy úgy! S mi a véleményed a korabeli leírásokról, pl. Homéroszról?

- Először is, utálok az ilyen verselési hülyeséget. Még hogy hexameter! Melyik épeszű ember beszél így!? Aki ezt kitalálta, egy néma, magánzárkás rab volt, aki sohasem beszélt emberrel. Ráadásul az egész el van túiozva. Így nagyon mesésen hat, pedig nem különbözik más görög háborúktól. Ami egyedül tetszett benne, hogy oly sok dicsőítő jelzővel kísért a nevemet. Pedig ha tudnák! Egyszóval, nem igazán tetszenek az efféle leírásos próbálkozások.

- Mi a véleményed az eposz szereplőiről?

- Nincs sok véleményem, mondanivalóm róluk. Mindannyian segítettek engem az írás szerint, pedig az életben, ha jól emlékszem, nem is léteztek. E két ok miatt én csak személytelen bábuknak nevezném őket, s csak arra szolgáltak, hogy valamilyen történetre ok legyen, amint ezt valamikor már kifejtettem.

- Ez azt jelenti, hogy több műsorban is szerepeltél már?

- Igen. De maximum heti háromszor.

- Miért háromszor?

- Mert "csak" ennyi alkalom áll rendelkezésemre, hogy kifejtsem véleményem effajta dolgokról, ugyanis ehhez sok idő kell.

- Volt-e valaha problémád a korod miatt?

- Nem igazán. Mindenki elviseli a tényt, ám állandóan találgatják a születési dátumomat. A legnagyobb tudósok véleménye is megoszlik erről.

- A további tippek elkerülése végett megmondanád pontosan ezt az időpontot?

- Sajnos, el kell, hogy keserítselek, ugyanis nem lenne izgalmas az életem, ha megtudnák az emberek.

- Műsoridőnk vége rohamosan közeledik, ezért már csak egy kérdésre jut időnk; milyen a kapcsolatod a nőekkel, esetleg másokkal?

- Azokkal a "másokkal" abszolút nincs semmiféle kapcsolatom, ám a nőekkel nagyon is. Nincs kedvem, s az idő sem lenne elég az összes kapcsolatom felsorolásához, de ezekből világosan kitűnik, hogy - ahogy Te mondanád - buknak rám a nők. S ezt én általában viszonzom. A feleségem sosem csaltam meg, arról nem tehetek, ha valaki erőszakkal von be az ágyába. S most még finom voltam. Amúgy is, ennyi időt nem lehet szerelem nélkül eltölteni. Vagy nincs igazam?

- De, ez teljesen jogos és igaz. Ezzel azonban be kell fejeznünk beszélgetésünket, ugyanis a műsor ideje alatt esett a hallgatósági arány, s a slágerlista nézettsége miatt. Nagyon köszönöm, hogy eljöttél, kedves Odüsszeusz barátom, ám épp itt az ideje, hogy lelépjél. S ezzel át is adom a szót műsorvezetőtársamnak. Viszonthallásra!

Riport Akhilleusszal

A napokban kezembe került egy görög, fekete alakos vázáról készült fénykép. Iphigeneia feláldozását ábrázolta. Klütaimnésztra arca szinte eltorzult a fájdalomtól, hogy látnia kell lánya vesztét. Agamemnón oda sem mert nézni, a lelkiismerete bántotta, Akhilleusz arcán kétséget látok. Talán valami olyasmi lehet agyának gondolatja, hogy inkább a szeretett lányt kellett volna megmenteni a pap éles késétől, és ezzel a becsületét is, mint a többség indulatának engedni, és Artemisznek feláldozni Atreidész Agamemnón legidősebb magzatát. Más boldogságáért - egy ártatlannak szenvedni.

Kavarognak a fejemben a gondolatok. Olyan jó volna kérdést tenni fel, és választ kapni, elméset.

Meleg lett itt hirtelen. Fáj a fejem szorony. Aaaa... Rettenetes ez a hőség. Minden tagom sajog, mintha száz meg százféle húznák. Hol vagyok? Ez nem is a mi lakásunk, nem is az én szobám. Miért fekszem a földön? Mi ez a sokaság ott?

Felkelek, és megnézem. Szent Isten! Olyan ruhákban jönnek felém, mint amilyenek a vázán lévő alakokon voltak. A környezet, minden idegen. Sok hajó áll egy szorosban, egy lányt a hajó árbócahoz kötözték, és egy férfi - feltehetően pap - el akarja vágni a torkát. A pap kiabál, hirtelen köd száll alá, semmit sem látok, a sokaság felhorkan. S ott, ahol még az imént egy ifjú leány állott, most egy szarvas esik össze.

Mindenki nagyon izgatott lett hirtelen. Vajon mi lehetett ez az egész? Hol vagyok, és kik ezek az emberek körülöttem? Sok kérdés, és mind megválaszolatlan. Lassan oszlani kezd a tömeg, és én...

Azt hiszem, káprázik a szemem. Nem, ez nem lehet igaz. Atreidész Agamemnón és Klütaimnésztra, Menelaosz és Akhilleusz és ott, az a férfi Odüsszeusz. Fantasztikus. Ha más mesélné, biztosan nem hinném el, de ez itt a véres valóság. Amennyiben jól fogtam fel a dolgokat, éppen most áldozták fel Iphigeneiát. Egy kérdés a sok közül megválaszolásra talált: Auliszban vagyok. Ám ez még csöppet sem megnyugtató, mert alig 2500 évvel a saját korom előtt másként Auliszban, tudva, hogy mi lesz a most elinduló katonák sorsa. Talán a kérdéseimre választ kaphatnék most. Ilyen alkalom úgysem lesz többet. De kinek tegyem fel a kérdéseimet? Kit kérdezzek ezen az idegen helyen? Kinek te-

gyek fel kérdést. Menelaosznak, Aiasznak, Oresztésznak? Odüsszeusznak, Agamemnónnak, esetleg Klütaimnésztrának? Akhilleusznak! Ő lesz az egyetlen, aki egy 1994-ből jöttnek ad választ a feltett kérdéseire. Csakhogy van egy bökkenő, nem is egy, kettő. Első: hogy bírom rá, hogy beszéljen nekem? És ha sikerül is, én nem tudok hexameterben beszélni, mint ahogy azt Homérosz leírta. Majd csak lesz valahogy. Fő az optimizmus! Most pedig irány Akhilleusz sátra.

Komolyan csodálkozom ezeken a helléneken. Senki sem kérdezte meg, ki vagyok, vagy hová megyek, pedig igencsak feltűnő a ruhám, a sok tóga között.

Ez lesz Akhilleusz sátra. Nocsak! Egy őrszem őrzi a bejáratát. Odabenn a hős Akhilleusz éppen óriási asztalnál ül és gondolkodik. Fejét lehajtja. Talán majd máskor zavarom - mondja az egyik énem -, de a másik kíváncsi, és én balga ez utóbira hallgatok. Illedelmesen köhögök egy kicsit, és megszólalok:

- Akhilleusz, te legvitézebb a földlakók közt...

- Ki vagy te, hogy így beszélsz? Miért nem mondd ki illendően, mit mondani kívánsz? Ki mondta néked, hogy ily cífrán beszélj? Mondd! - szólta a hős, és én majdnem összeesem a meglepettségtől. Nagy "gazember" lehetett ez a Homérosz: nagyot akart a szarka, de nem bírta a farka. Előbb-utóbb minden kiderül. De azért elég sokáig meg tudta tévesztetni az embereket. Őszinte elismerésem!

- Csak azt merném megkérdezni, hogy volnál-e szíves, és válaszolnál néhány kérdésemre, persze csak ha nem vagy elfoglalt nagyon, és szánsz egy ilyen tanulóra néhány percet drága időből.

- Természetesen. Mindig is nagy segítőtje voltam az oktatásnak. Kérdezz csak bátran, diák!

- Először azt kérdezném meg, hogy mit szölsz ahhoz, aminek az előbb szemtanúi voltunk odakinn?

- Nagyon különös, amit láttam, még senki sem látott ilyet a görög táborban. Még Kalkhas sem, pedig ő már tapasztalt egyet s mást. Jó lett volna megmenteni azt a lányt, növelte volna a zsoldom összegét egy ilyen mentési akció. De hát így kellett történnie, nem tehettem ellene semmit. De ne ezt ird meg, hanem hogy szerettem volna tenni valamit érte, ám megköveztek volna, ha megpróbálom.

- Valóban szeretted Iphigeneiát?

- Nem, de tudod, a nők szeretik, ha azt mondják nekik, hogy: "Szeretlek!" De te

ehhez még kicsi vagy, ám az idők folyamán majd megérted.

- Milyen érzés sebezhetetlennek lenni, mármint a sarkadon kívül?

- Jó nagyon. De azért vigyázok arra, hogy ne haragítsak magamra sok embert. Valójában visszahúzó és szeretetre vágyó vagyok; a hírnév tett olyanná, amilyenné lettem. Néha szeretnék már egy kicsit olyan lenni, mint a többi ember széles e Földön. És akár hiszed, akár nem, sajnálom azokat, akiket megölök, de ez az egyetlen megoldás, és elégtétel Menelaosz számára az elrabolt Helénéért.

- Mi a véleményed Páriszról?

- Szerencsétlen flótás. Elcsábította más asszonyát, aztán amikor meg kellett volna védenie, inkább szállt a bátorsága. Tényleg csak sajnálni tudom. Bár alkata isteni, elméje bárgyú és tudatlan. A trószok neki köszönhetik vesztüket. De hát így jár az, akit királyfinak neveltek. Szerencsére Thétisz mindig beszámol mindenről, ami a Nagy Tárgyaláson történik. Ezért mindenről tudok, ami az NT elé kerül. Ha érted, mire gondolok?

- Természetesen. Tudod, mi a végzeted? Hogyan és ki fog megölni?

- Buta vagy, diák! A kérdésben benne volt a válasz is. Igen, tudom a végzetem, Thétisz még azt is elmondta, hogy Apollón fog megölni, csak azt felejtette el, hogy hol és mikor.

- Tudod, sokkal okosabbnak gondoltalak, Akhilleusz, hellén harcos. Nem vagy te okos, csak Homérosz csodálatos agyában vagy olyan, amilyennek az én koromban ismernek. Illúzióromboló vagy, buta és tehetségtelen. Sajnálom, hogy nem öl meg a hős Hektór, és azt is, hogy idejöttem: csalódnia. Most elindulok haza, és nem ajánlanám, hogy megakadályozz ebben, ó "hős"! Mert tudd meg, isten vagyok. Artemisz (Diána, tehát nem hazudok), és te ezért még fogsz lakolni Trója falai alatt. A bátorságot, mellyel Hektór megöli Patrokloszt, én adom neki oly nagy szeretettel, mint még senkinek a világon.

Ezzel fogtam magam, és kiléptem a "hős" sátrából. Elindultam, hogy megkeressem Odüsszeuszt, az elmést, ám ahogy megteszem az első lépést...Kinyitom a szemem, és otthon vagyok, fejem alatt Euripidész: Iphigeneia Auliszban című műve, és én ezentúl mindent elhiszek. Inkább, mint hogy megtudjam az igazságot, amely néha sokkal borzasztóbb, fájdalmasabb, mint a hazugság.

Gróger Diána - iGRic

A csillagos ég, nézd milyen szép!

A csillagos ég, nézd milyen szép!
Ezernyi szempárban ott csillog a kép,
A kép, melyet csak Te ismersz,
Tiszta szívből és igazán szeretsz.
Érzed, szíved erősen dobog,
De őt már soha nem láthatod.

Hisz a háború kegyetlen és véres,
Széthasítja az ifjú szíveket.
Hitet vesztett lelkek útja
Kísér másokat örök nyugalomra.
Ő is így ment velük messze,
Ki tudja, milyen vidékekre.

Itt hagyott és hátra sem nézett.
Nem érezte sajnó szívedet.
Ne menj vele, ha hív se... maradj!
Fiatal vagy s szíved szabad.
Tudom,
Te vagy ő és ő volt te,
Szerelmetek a világot rengette

De vége, érted... értsd meg,
Kérlek, ne hagyd veszni,
Ami még a tiéd, hisz a világ is
Olyan rengeteg.

De a lány nem értette.
Szívét mardosó bú égette,
Újra fiatal volt és szabad,
Mert az örökkévaló halálba szaladt.

Nóra

Paranoia

Sötét volt, már elmúlt este tizenegy. Nem tudta, hol van, bár minden körülötte lévő tárgy ismerős volt. Saját városában, néhány száz méterre otthonától idegen és félelmetes lett minden. Remegett a félelemtől...

Mindig félt a sötétségtől, de most merészkedett ki először éjszaka. Lakása két percre volt a helytől, ahol most állt, de tudta: soha többé nem jut haza. Most tudta meg, mi a sötétség. Szinte érezte a Gonosz lehelletét. Sosem volt ilyen közel a félelem, mint most, amikor már nem a haláltól félt, hanem az élettől. Meghalni egyet jelentett volna a szabadulással.

Rohant csukott szemmel a semmiben. Tudta, nem nyithatja ki a szemét, mert belepillantani a Félelem arcába, az több, mint meghalni.

Száguldott a sötét utcán, és érezte az árnyakat, akik körülvették. Tudta: minden lépését figyelik...

Elfolyt az idő is... Elfolyt, elmosódott minden...

Egy pillanat, és elmúlt a lidércnyomás. Erőt vett magán és kinyitotta a szemét. Körülnézett és várta, hogy felfedezzen valami ismerőset, de addigra már egészen más világban járt. Egy idegen, félelmetes és nyomasztó világban. Érezte, nem látja többet otthonát, de nem bánta. Most már tudta, mi történt...

Végre otthon volt...

Preiszner Miklós

MÓka

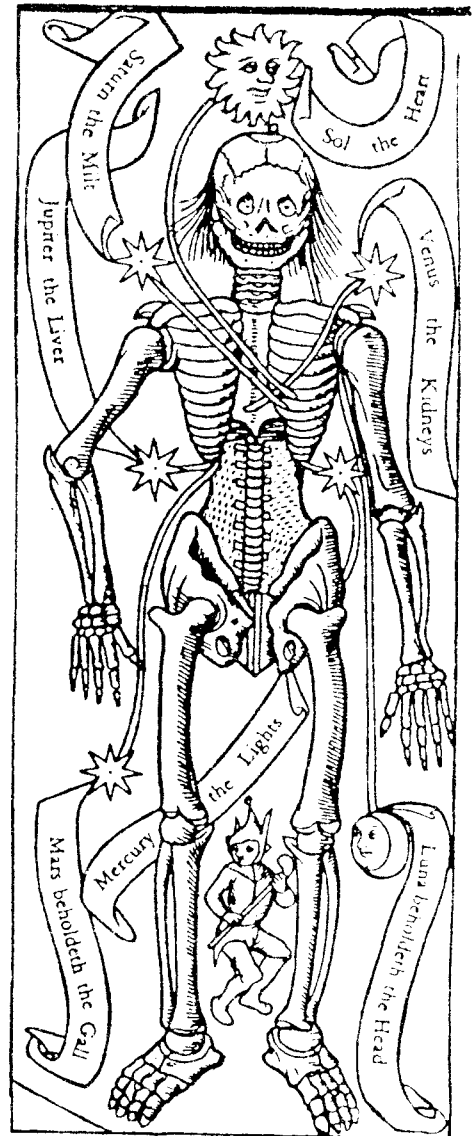
A csapat egyre feljebb jutott a hegyen. Lassan lépkedtek, ritkán szóltak egymáshoz. Tudták, veszélyes vállalkozásba fogtak, amikor elhatározták, hogy felmennek a hegyre és kikutatják annak titkait. Elöl haladt a Lovag, mögötte a Gyógyító pap és a Tolvaj, és a sort a titokzatos Mágus zárta. Körülöttük kicsavarodott fák, szénné égett bokrok mindenütt. A hold fényesen világított, az éjszaka illata bódítóan hatott volna rájuk, ha a félelem nem zárja el érzékeik legjavát. Minden fa mögül egy farkasembert vártak ellóugrani, minden korhadt faág csontvázkarnak tűnt. A Pap egyre magasabbra tartotta a mágikus fényforrást. Egy pénzdarab volt, amely erős fényével némi biztonságérzetet keltett bennük, bár a megnövekedett árnyak időnként önálló életre látszottak kelni.

Kiérték egy tisztásra. Mind a négyen leálltak pihegni, a Lovag kardját szorosan kezében tartva szemlélte az erdő sűrűjét. Egy izzó szempárt pillantott meg a fák között, majd még egyet. Egyre több teremtmény gyülekezett, és figyelte őket. A Lovag megemlítette a dolgot a Mágusnak, aki azonnal felismerte a lényeket. Farkasok voltak, legalább tizen. A Mágus egy marmarék homokot vett elő ruhájának egyik rejtett bugyrából, és mágikus szavakat mormolva a Farkasok felé szórta azt. Ekkorra már szorosan mellettük állt a Tolvaj és a Pap is. Mindannyian feszülten figyelték, mi lesz a Mágus varázslatának eredménye. A parázsló szemek egyre bizonytalanabbak lettek - végül lecsukódtak. Tompa puffanások jelezték a Farkasok elesését. "Csak alszanak." - mondta a Mágus, és botjára támaszkodva lihegett. A varázslat erősen megesapolta crejét.

A pillanatnyi sikerélmény a Farkasok legyőzése után arra sarkallta őket, hogy továbbmenjenek. A Lovag elindult. A többiek is lassan mozdultak, messze még a hegytető. Hirtelen azonban sikoltást hallottak, és a Lovag elesett. Meglátták, mitől rémült meg társuk. Az avar alól egy rothadó szagú zombi mászott elő lassan, üres tekintete semmilyen értelmet nem tükrözött. Körülöttük mindenütt megmozdult a talaj, szinte hullámzott. A rothadó kezek gépiesen törtek maguknak utat a felszín felé. Ezeket a lényeket egy valami motiválta: hogy a hegyre behatolókkal végezzenek. A Mágus, a Pap, a Lovag és a Tolvaj is tudta ezt. A Pap vallásának szent szimbólumát magasra tartva imát kezdett kántálni, mire a zombik közül kettő-három természetellenes mozgással menekülni kezdett. Megrémültek a Szent Jeltől, de az élőholtak legalább egy tucatnyian maradtak még így is. A Tolvaj dobótőreit előkapva védekező pozícióba helyezkedett, a Mágus újabb varázslathoz készülődött. A Lovagot négy zombi vette körül, hideg karmaikat mélyen húsába mélyesztve harapdálták. Még kettőt sikerült levágnia közülük, mielőtt az egyik különösen szívós zombinő a torkához ért volna. A Lovag még egyszer utoljára felnézett az égre, majd az avar elnyelte élettelen testét. Nyaki ütőeréből még egy ideig halkán pulzált meleg vére, a holdas éjszakában kísértetiesen gőzölgött az iszonyatos seb. A zombik a többiek felé fordultak, ekkor a Mágus kezeit zöld színű lövedékek hagyták el. A lövedékek egyenesen a zombik felé repültek, a Máguson látszott hogy koncentrálni. Azonban a lövedékek ártalmatlanul csapódtak be az élettelen testekbe, és hamarosan őt is ellepték. Mialatt a Pap kétségbeesve imádkozott istenéhez, a Mágus borzalmas rikoltozások közepette hullott a földre. Egy befejezetlen varázsigével az arcára fagyva halt meg. Az imát befejezve a Pap elszántan vetette magát az élőholtakra, egyszerű buzogányával. Jó ideig viaskodott a zombikkal, végül az egyik karmos ujjait mélyen szemüregébe nyomva végzett vele. Utolsó gondolatában még Istenéhez szólt, azonban a fohász már sohasem jutott el ahhoz, akihez címezték. A Tolvaj czalatt lihegve rohant lefelé a hegyen, a lassú mozgású zombik sosem fogják utolérni. Egy bizonyos hangra azonban megtorpant. Ha lehet, még sápadtabb lett. Farkasüvöltés volt. A Farkasok pillanatok alatt végeztek vele is.

Mialatt a Farkasok éhesen falatoztak a Tolvaj melegen gőzölgő húsából, Kovács István, Tóth Péter, Szabó János és Béla Géza némileg letörtén kockákat dobálva új karaktereket kreáltak egy Pesti bérház második emeleti lakásán, csipszet zabáltak és kóliát ittak. Ők ezt úgy hívják: szerepjáték.

Fery

A HÁLÓZAT POSTÁJÁN ÉRKEZETT...

Az alábbi /nyilvánosságna szánt (?) / "párbeszéd" került a Poligráf postaládájába.
No comment

Levelező pajtársaink számára

Jó dolog a Poligráf. Le lehet ülni ott-hon a kényelmes karosszékbe, s lehet olvasgatni arról az iskoláról, amelyben mindennapjaidat töltöd. Egyeseknek arra is jó eme iromány, hogy itt vezessék le indulataikat, hogy itt vívják meg hatalmas méretű intellektuális hadjárataikat. A recept a következő: szükséges egy (vagy több) bosszantó tényező, amelyen először jól felidegesítjük magunkat. Ezután várakozni kell egy kis ideig, hogy ezt az idegességet, családottságot, felháborodást, stb.-t a szervezetünk jól magába szívja. Ezután kezdődik az igazi "alkotás": a dühkitörés előtti állapotban magunkhoz vesszük szellemi tusánk monumentális eszközeit - papírt, ceruzát vagy a legközelebbi számítógép klaviatúráját -, s ravasz, frappáns mondatainkkal jól elküldjük a másik embert melegebb éghajlatra. Már csak az utolsó teendő van hátra: név nélküli barátságos üzenetünket leadjuk a Poligráf szerkesztőségén, s az újság megjelenésekor ki-elégült mosollyal nyugtázzuk, hogy a címzett valószínűleg most olvassa sorainkat (amelyek igen tartalmas, célravezető felszólításokkal vannak tele), s ő is idegeskedik vele egy keveset. Hű de jó!

De...

Hölgyeim és uraim, kedves pajtársak, levelező vitézek!

Egy fontos bejelentésem van számotokra: ez a lét, amelyben éltek,

egyszer ügyis véget fog érni.

(Javítsatok ki, ha ezt rosszul tudom.) Így azt ajánlom, hogy parányi életetek hátralevő napjait próbáljátok meg élvezni, ahelyett, hogy habzó szájjal várnátok kedves "ellenségetek" válaszlevelét.

Köszönöm, hogy meghallgattatok.

Bratina Steve (jé, egy név!)

Válaszok (?)

1.

Szóval felháborodva olvastam ennek a Bratina Steve-nek az irományát, és igazán felháborítónak tartom, hogy ilyen fehéborító felháborodásnak ez a fehéborító Poligráf helyet ad. Egyszerűen nem értem, hogy képzeli ez a... És hogy, mégis mit gondol magáról... Hogy ki ő itt? Az Atyaúristen? Remélem olvassa ezt a levelet, és alaposan elgondolkodik azon, hogy minél előbbre hozza létének végét!! Na jó, habzik a szám, abba hagyom.

Egy a sok levelezgetős hülye közül: Tóth Gizi

2.

Yo, Steve!

Figyelj, most írok valami igazán szépet, kedveset, csak hogy a lelked jól érezze magát. Kívánok néked és mélyen tisztelt familiádnak minden jót az elkövetkezendőkben, és sok boldog évet. Nos, én is úgy gondolom, hogy ez inkább illik a Poligráfba, mint a mocskolódás! FUJJJJJJJ! Ez a pemzli tehet mindenről!

Nos, remélem élvezted, és nem találtad sértőnek!

Ha igen, bocs!

Gerlits András, Romeo,

a JP osztály oszlopos tagja,

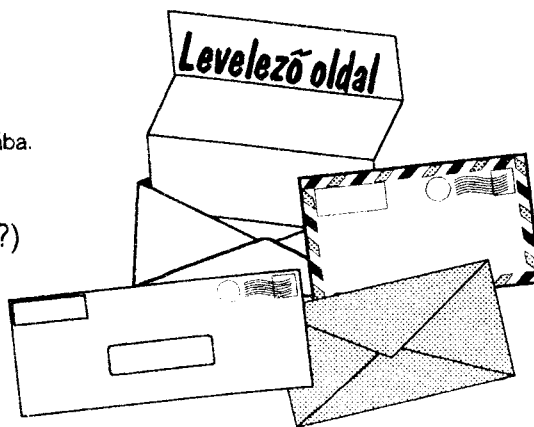
a haza atyja, Pontifex Maximus,

Gallia kormányzója,

a Walesi herceg,

az 5. római hadtest tábornoka...stb.

/Remélem elegendő az aláírás!/
(Ha nem, bocs!)

3.

Kedves Steve!

Elnézést, hogy alkalmatlankodom, de mondd már meg legyél szíves, hogy kire (mire) gondolsz, már csak azért, mert ez itt így ugyanolyan vagdalkozás, amiről te beszélsz!

hars

4.

Élvezz, Steve:

Lakos Dániel
Lakos Dániel
Lakos Dániel
Lakos Dániel
Lakos Dániel
Lakos Dániel
Lakos Dániel
Lakos Dániel
Lakos Dániel
Lakos Dániel
Lakos Dániel
Lakos Dániel
Lakos Dániel
Lakos Dániel
Lakos Dániel

Boribon egy napja

(részlet egy kutya naplójából)

"... Reggel, mikor 6.30-kor a Gazdi két lábát meglátom az ágy alól, ahol a kuchóm van, lassan én is kiosonok. Végre reggel van, és mehetek le pisilni az orgonabokor tövébe. Feldobom a talpam egy kis simogatást remélve, ami reggel különösen jólesik az "embernek". Az elkövetkezendő negyedóra azzal telik el, hogy követem a Gazdi lábát ide-oda, aztán oda-ide a fürdőszobától az öltözőszekrényig és vissza. Jellemző, már megint az az idétlen nyusztos papucs van rajta, úgy lobognak a fülei, hogy én szégyellném magam a helyében. Már egy párszor megpróbáltam beszélni a két nyüllal, de ők csak kukán ültek tovább a konyhaasztal alatt, amíg a Gazdi megitta a teáját. Így nem maradt más választásom... megpróbáltam lerágni őket. A Gazdi jól leszidott, de máig sem tudom, hogy miért. Ott biztos nem zavarja. Gondoltam, én is kiprobálom ezt a füllebegtetést, hátha egy kis FROLIC-ot ki tudok még csinálni a Gazdiból. Ja, ha valaki nem tudná, a FROLIC első osztályú kutyaecsemege. Mellesleg a kedvencem. Szóval csak loholok a két füllebegtetős után, és próbálom utánozni őket. Végre a Gazdi felöltözött, és látszólag az ajtó felé közelít. Gyorsan odahúzó az ajtó elé, nehogy itt hagyjon. Percekig várunk a liftre, aztán kirohanhatok a szabadba. Micsoda megkönnyebbülés, mikor már túlvagyok a dolgokon. Micsak, lehet, hogy tényleg a szomszéd eb közelít felém. Ha még egyszer megtépi a fülemet, én istenbizonny megharapom! Ugy látszik, nem vesz komolyan. Na jó, ma kivételesen barátságos leszek. Kettesben szaglászunk, és egyeztetjük a szagmintákat. Többnyire egyetértünk abban, hogy hány macska járt a környéken. Jó, csak nem a Gazdi kiabál nekem ott a ház sarkánál? Azt hiszem, ideje mennem. Mi lenne, ha a szokásos "faág" trükkkel próbálkoznék? Talán most inkább ne... Odarohanok hozzá, és csóvátom a farkam. Ez mindig beválk. Most is. Akkor már mehetnék is fölfelé. Azért jó, hogy csak ritkán van rajtam az a pórásznak nevezett izé! Látok szerencsétlen társakat, akik ott sinylődnek egy lánc végén. Síralmas. A tényekkel szembe kell néznünk. En egy jól nevelt obnek látszom. Persze a valóságban inkább arról van szó, hogy ha tehetem, a Gazdi nyomában vagyok. Szóval nem felelemből, hanem... "vuf", hogy is mondjam, na mindegy. A lényeg az, hogy ezt az egész pórászdít hülyeségnek tartom. Mikor felérünk, a család többi tagját is üdvözölni kell. Aztán 7.25 körül jön a fájdalmas búcsú a Gazditól. Ezt inkább nem részletezem, talán túl drámainak tünne a dolog. Már igazán megszoktam ezt a magányt. Ilyenkor túl lassan telik az idő. Lefekszem az asztal alá, és elkezdem számolni a székről locsüngő ruhákat. Ez unalmas... ááh... hol is tartottam? Ja, 5-nél. Itt már igazán el lehetene aludni. Sokáig aludtam. Már itt is a "kis nyúzó". Mindig ő jön haza előbb, de neki is nagyon örülök. Lemegyünk pisilni. Mikor följövünk, leheveredem az ajtóval szemben, és várom a Gazdit. 4 óra: valaki motoz a rácsnál. Talán érdemes lenne ugatni. Nos, megjött a Gazdi. Ilyenkor határtalanul boldog vagyok! De már nem pisilek be örömben, és ez nagy szó! A kulcs persze az enyém! Mint egy vadászszakmányt, úgy hurcolom be az ágy alá. Olyan jól lehet rágni! Ráfekszem a Gazdi lábára, és kipihenem a boldogság fáradalmait. Ilyenkor jól megdögönyöz, amit néha hanyagolni tudnék, de ha ez neki jól esik?! Mit szálnál a rongyomhoz? Már hozom is! Jöt bunyózunk, meg kergetjük egymást a lakásban. (En persze a rongyomat is!) Jól elfáradok, és már megyünk is át a szomszéd házba, ahol van egy nagy fekete cica. Kicsit beképzelt, de azért jó fej. Csak kicsit játszana néha velem, és nem mindig azt az unalmas dumát nyávogná! Persze kénytelen vagyok végighallgatni, mert mégiscsak ő az úr a háznál. Este felé hazamegyünk. Ezt úgy szeretem, mert ilyenkor már otthon van az egész család. Vacsorával várnak. (Ma megint Viscas macskaeledel volt. Ezt azért más ebnek nem híresztetem, de olyan finom). Utána leülünk tévét nézni. Hé, Anya, várjunk csak! Mi az a hék ott a kezében? Ugye nem...? De igen. Szóval mégis? Na mindegy. Utálom, ha kefélik a bundámat, de már megtanultam illedelmesen tűrni. Nem volt túl vésszes, csak a szokásos. Lassan ideje lenne ágyba bújni. Még egy darabig eljátszom egypár FROLIC-kal, aztán bemászom a helyemre. Ismét vége egy jó napnak. Jó éjszakát, Gazdi!..."

Jó éjt, királyfil!

Szerintem ezt a filmet érdemes megnézni. Nem olyan, mint egyesek, amire az ember sajnálja azt a másfél órát, amit rászánt.

Rózsa János a rendezője. Híres színészek - filmszínészek - is szerepet kaptak.

A film tulajdonképpen a filmről szól. A filmkészítés lehetőségeit mutatja be. A szereplők (dlákok) a valóságot akarják szalagra venni. Persze eléggé primitív módszerrel, hiszen nincsen számukra anyagi háttér biztosítva.

A filmkészítés "receptje" eléggé egyszerű: végy egy kamerát, és szaladj ki vele az utcára vagy a sarki kocsmába. Vagy az ablakon keresztül "nézz" be egy családn mindennapi életébe.

A film főszereplője András, aki megbukott a matek érettségien. Készülne a vizsgára, ha egyáltalán egy kicsit is érdekelne. De ő színész akar lenni, méghozzá világhírű. Szerepváltás (helyettesítés) miatt csöppen bele a forgatásba. Van tehetsége, hiszen egyszer már megmutatta, hogy mit tud. Egy iskolai szereplésen játszotta Hamletet.

A filmben mindenki küzd valamiért. Az utcán éppen félholtra vernek egy terhes asszonyt, de senki nem mer segíteni neki. Az emberek szinte "vakon járnak az utcákon". Senki nem vesz észre semmit, vagy nem is akarják észrevenni, hogy mi történik körülöttük.

Az emberek társadalmi különbsége itt mutatkozik meg leginkább. Olyanok, mint a robotok. Egész nap csak "menetelnek". Dél előtt a munka, az iskola, délután a tanulás vagy a túlóra. Este a jól megszokott családi vacsora és a tévé. Semmi fényűzés, felvágás nem mutatkozik a filmben. A magyar ember életkörülményeit, tragédiáit, lehetőségeit mutatja be.

Maga a film nagyon tetszett, bár a szereplők nem voltak eléggé szimpatikusak nekem.

Kőrössi Adrienn - KÁBÉ

PRÁGA

Ha nem tudsz magaddal mit kezdeni a nyáron, akkor van egy jó tippem. Aránylag olcsó is, külföld is, nincs túl messze és rendkívül szép. Ez a hely PRÁGA.

Prágát mindenki csak úgy ismeri, mint "Csehszlovákia" fővárosát. Ez már jó ideje nincs így, Csehország önálló állam. De Prága a régi - teli sok-sok látnivalóval.

Mint rólam - baráti körben - köztudott, a múlt nyáron egy magát megnevezni nem akaró évfolyamtársammal jártunk Prágában. Remek kaland volt. Azóta is gyakran emlegetjük az akkori sztorikat.

De félre a szubjektummal! Néhány konkrétum:

- a volánbusz returjegy ára 3.800 forint, a vonatjegy - átszállással - 2.000 Ft,

- a kemping egy éjszákára 10-12 márka, az ifjúsági szállás kétágyas szobája éjszakánként 20-22 DM,

- egy metrójegy 4 koronába kerül. Jó a tömegközlekedés, bár a térképekről és a közlekedési vonalakat ismerető táblákról egészen más fogalmuk van, mint nekünk. (Az árak egyébként nagyjából olyanok, amilyeneket itthon már megszokhattunk.)

- Sokan beszélnek németül és angolul, elvéve magyarul.

Ha érdekel Prága, és szívesen töltenél ott egy-két hetet, akkor bátran keress meg engem! Néhány fontos tudnivalóval még szolgálhatok.

Nagy Ákos - Zártosztály

Zemlényi Zoltán:
Törj át az üvegfalon!

Irodalomkedvelők, tévénézők, újságírók, színházlátogatók, diákok, stb. körében már ismert személy Zemlényi Zoltán. 15 éves korában sikeres teenagerként autóbalesetet szenvedett. Az utolsó pillanatban szaladt át az úttesten, villogó zöld lámpánál, amikor egy ezerral száguldo örült elütötte. Sokszor csinált ilyesmit. Sokszor futkosott át az úttesten, és egyszer balul ütött ki ez a játék. Hosszú kómába esett, s ezt még hosszabb lábadozási folyamat követte. Mozgásképtelenné és némává vált, ugyanakkor szelleme ép maradt. Könyveket írt. A HOPPÁRÉZIMI és a KITILTOTTAK a társadalomba való visszaülleszkedést festi elénk. Nehéz dolga volt, de ma már 21-22 évesen járása elfogadható, és beszélni is tud, ha nem is tökéletesen érthetően.

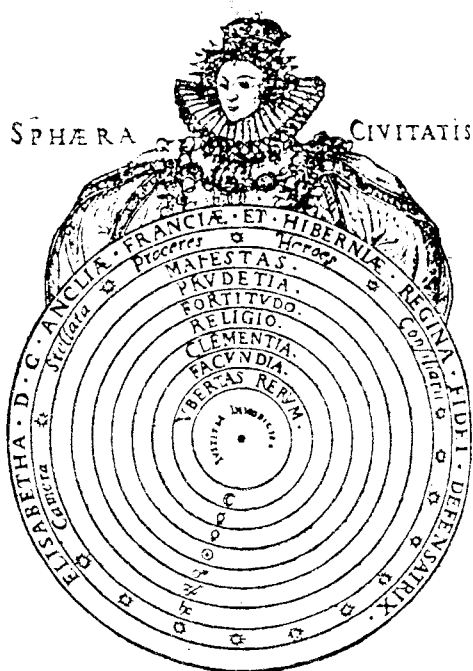
A "TÖRJ ÁT AZ ÜVEGFALON"-ban már nem a társadalomba való beilleszkedést, hanem a befogadás utáni nehezségekkel való kötelező törődést olvashatjuk. Nem elég befogadást nyerni, de benn is kell maradni.

A regény nyelvezete egy kissé sajátos. Sajátos, mert szóeleményei is azok. Mondatai egyszerre neveltetőek és könnyesalagatóak. Életfelfogása elgondolkodtató, hiszen a nehéz és rossz dolgokban is meglátja a pozitívumokat. Mindezeket a tőle megszokott szellemes szemléletmódjával tárja eléünk, viszont mondataiban ott cseng: Vedd komolyan az életet!

Rettentő nagy hálát érez azok iránt (főleg a családja iránt), akik segítettek a baleset utáni eddigi 7-8 évben. Tanulmányait befejezte, de természetesen 1-2 év késéssel. Ezek után nem sokkal családot alapított; megházasodott, majd 1993. június 30-án 14 óra 05 perckor született meg 2,70 kilogramm súllyal és 51 centiméter hosszal Zemlényi Barnabás. Ekkor úgy érzi, valami új fejezetfele kezdődik életében. Mivel eddig egy nagy gyermeknek tartotta magát, könyvét így fejezi be:

"Barnikám, meglásd: mire fel nősz, én is felnőök hozzád."

Satu

Aranyköpések

Szokás szerint illik címet adni a műnek, ez amolyan költői fogás.

Az író egy pontosvesszővel véget vet az olvasó feszültségének.

Az epigramma sűrű lírai költemény.

A gramma (!) eredetileg sírfelirat volt.

A novellában szerepel bevezetés, párbeszéd, azaz tárgyalás, valamint befejezés.

in medias Rex = középebe vágás

A Balassi-strófában a verssorokat cenzúrával, azaz szünettel tagolja a költő.

Arany János mélyreható, lelki műveket írt.

Madách művében, a párizsi színben Ádám Dante alakjában jelenik meg.

Az Úr eltelik a dicséretnek zivatarában.

Pepin jelentős változásokat tesz az asszonyba személyével (Hrabal művében).

A tartalomból

IT jegyzőkönyv.....	2
YE zárszámadás.....	4
Tetszési indexek.....	6
Poliszülinap.....	10
Nagy Ákos életrajza.....	11
Bírósági hírek.....	12
Preisznér Miklós ötlete.....	13
Fery óvodája.....	13
Jelenségek, jelenések.....	14
Nagy Ákos jegyzetel.....	15
Sporthírek.....	16
R.K. skandál.....	17
Balázs Karl és Fery túlélte.....	18
Babody Sz., Pándy Z., Szikszai B. és Gróger D. interjúvol.....	21
Nóra verse.....	23
Preisznér Miklós paranoiás.....	23
Fery mókázik.....	24
Postaláda.....	25
Boribon.....	26
Kőrössy A., Nagy Á. és Satu ajánlata.....	27
Aranyköpések.....	28

Az illusztrációk többségét **Francois Laroque: Shakespeare, ahogy tesszik** című könyvéből származtattam.

a szerk.

A POLIGRÁF A **SENKO KFT.** TÁMOGATÁSÁVAL JELENIK MEG.

POLIGRÁF

- A **Közgazdasági Politechnikum lapja** -

- Felelős és tördelő szerkesztő: **Jakab Judit** -

- Felelős kiadó: **Horn Gábor** -

- Megjelenik a **Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében** -

(Budapest, 1096 Vendel utca 3/b)

- 300 példányban -